AKSAK KURBAĞA

Birgün;
doğduğun o verimli topraklara
geri dönersen, o verimli
toprakların üzerinde binbir
çeşit bitki yerine, bir
otomobil fabrikasının bittiğini
göreceksin...işte o zaman gözlerini
gökyüzüne çevir...Tepede güneşin
yerine, tüccarın parlayan
gözünü
göreceksin...

t.yüksel

uyku-
suz
dergi

SAYI : 4
Eylül
1998

ayda
bir
yayım-
lanır.

FİYATI
250.000 tl.
(KDV dahil

monolog

sigarasının dumanıyla sevişen adam gibi...

ince hüzünlerin çevresinde dans ederken

eğik aynaların görüntüleri ve zamanı uzattığı serin bir yaz gecesinde

herşeyi darmadağın eden bir soytarının satılık ruhu düşer aynadaki görüntünün yanına

ve yumuşak bir sesle teklifini söyler;
" ruhunu efendime sat..."

'ne olacak " der.. "sistemin dişlileri böyle dönmüyor mu.. gel ... inat etme..."

" efendim sana para verecek... böylece bütün kapıları açacak güce sahip olacaksın...özgür olacaksın... güç senin olacak" diye devam eder...

Ve fısıltıyla ekler..." gel... satılık ruhlar dükkanına gel..."

güçsüz olma hakkını kullanmana fırsat vermemeye çalışarak...

dikkatli olmak gerek...

çünkü bu yüzyılın soytarıları iş başında...

kahverengi dilleri ile...

T. Yüksel

HİÇ BİR YERDE, HİÇ BİR ZAMAN

Thomas More' un Utopia adasının gerçekten olduğuna inanıyorum. En azından 16. yüzyılda More bu adayı bulmuştu. Onu isimlendirdiği ve insanlara mal etmek için kitaplaştırdığı anda var olan bu ada, hayalsi bir hale gelmişti. Tıpkı Halikarnas Balıkçısının Bodrum' u anlatmasından sonra Bodrum' un yok olması gibi. More' un yaptığı bunu engellemek için coğrafi bir yer belirtmemiş olması bir anlamda Utopia adasının talanını kurtarmıştır.

Thomas More, 1516'da 'Utopia' yı yazdığında Erasmus'a mektup gönderir ve Utopia adasının kralı ilan edildiğini bildirir. Bu biraz şakacı, biraz da ironik bir çağrıydı aslında.

" Deliliğe Övgü" adlı eseriyle tanıdığımız Erasmus'la dostlukları da aynı fikirleri paylaşmalarından kaynaklanıyordu. Paylaşılan, savaşa ve ölüm cezasına karşı çıkmalarıydı.

Böylesi 'ulaşılmayacak' yani 'olmayan' bir ada idealini kurgulayan beyin, 6 temmuz 1535' de de kafasını bedel olarak verecekti. O zaman ki tarihçilerin abartması mıdır (?) bilinmez ama üstad ölümü sevinçle karşılamış. Tariçilerin yalancısıyız More' un ölümü şu sözlerle karşıladığı rivayet olunur,

- Kellesi uçmakla insanın başına felaket gelmeside son bulur.

Üstadın ironi dolu bir üslubla sonunu karşılayışı başını kütüğün üzerine koydukları anda da devam eder. More, sakalını yana çeker,

- Ne de olsa sakalım vatana ihanet etmedi, o da idam edilmesin, der.

Artık 57 yıllık ömrün doygunluğunun verdiği korkusuzluk mudur yoksa tarihçilerin süslemesi midir bilinmez. Bilinen bir şey var ki; More' un ölümünden 6 gün önce pişman olup düşüncesini değiştirmesi sonucu bağışlanabileceğini söyleyen mahkeme heyetine verdiği cevap kesindir,

- Suç, düşüncesini başkalarına yaymakla olur. Oysa ben sadece sustum. Böyle sustum diye hiç bir yasa beni, adalete göre, haklı olarak cezalandıramaz.

Doğrudur More' un ölüme mahkum edilişine sebep olan eyle; susmasıydı. Sekizinci Henry' nin çıkardığı yasa boyun eğeceği üzerine and içmemişti; sadece susmuştu.

*

16. yüzyıl' da yaşamış olan ingiliz yazarı Thomas More, 'Utopia' adlı romanında ideal toplumu kurduğu adasını,

- Utopia' nın kurumlarını başka uluslarınkiyle karşılaştırınca bir taraftaki bilgeliğe ve insanlığa hayran olmaktan, öbür taraftaki akılsızlığa ve barbarlığa vahlanmaktan kendimi alamıyorum.

diyerek tanımlar.

Bu roman, yüzyılları aşıp bugünlere dek bir kavramıda getirecekti. Kavram, gerçekleşmesi olanaksız tasarı yada düşünce diye *Ütopya* yada Ütopik sözcüğünün karşılığı olarak lügatlara girecekti.

Bu kavram, olamayacak dua'ya amin demekle eşdeğer bir yaklaşımla, mağlubiyeti baştan kabul edilmiş bir tavırla kullanılır. " Bunlar ayağı yere basmayan fikirler" der atarız bir anda... Söz konusu setle karşılaşan kişi de, "Biliyorum bu fikirler hiç bir zaman gerçekleşmeyecek fikirler ama bunlar benim ütopik ideallerim" diyerek biraz buruk biraz da çekingen bir gurur duyar. Ama ütopyalar gerçekten var olabilir de... Nasıl mı?... Dört tarafı denizle çevrili bir ada yanlızlığında, zaten ütopik bir gerçeklik vardır da ondan. More'un ütopia'da anlattığı da bir ada değil miydi ki..!

Türk hikayeciliğinin unutulmazlarından Sait Faik'in adaya kaçışı bir ütopya arayışından başka ne olabilir ki. Onun adasına bugün gittiğinizde onunla ilgili izleri bulabilirsiniz ama sürgünde bir yazarken Halikarnas'da bir balıkçı olarak yeniden doğan Cevat Şakir' i bugünkü Bodrum' da bulmanıza imkan var mıdır? Bodrum dediğiniz yerin gündeme gelmesini sağlayan Halikarnas Balıkçısıdır ama bugün Bodrum dendiğinde akla Zeki mÜren ge(tirti)lir... Balıkçının Halikarnas' ı ise bir disko yada alış-veriş merkezi olmuştur. Bodrum' da birine Cevat Şakir' den bahsetseniz, size 'deli' gözüyle bakabilirler. Aşiyan mezarlığı da olmasa, Orhan Veli ile Aşiyan arasında bir bağlantı kurabilir miydiniz bilemem. Oysa Sait Faik ismi hep ada' lı olmakla eşdeğer tınıları getirir aklımıza.

Thomas More' un Utopia adasının gerçekten olduğuna inanıyorum. En azından 16. yüzyılda More bu adayı bulmuştu. Onu isimlendirdiği ve insanlara mal etmek için kitaplaştırdığı anda var olan bu ada, hayalsi bir hale gelmişti. Tıpkı Halikarnas Balıkçısının Bodrum' u anlatmasından sonra Bodrum' un yok olması gibi. More' un yaptığı bunu engellemek için coğrafi bir yer belirtmemiş olması bir anlamda Utopia adasının talanını kurtarmıştır. Efsaneleşen 68' li yılların başkaldırı rüyalarında kapitalist sanayi toplumlarında da nasibi hippisel komünlerle görüldü. Bu romantik, duygulu başkaldırılarla ütopya' lar yeryüzüne indirilmeye çalışılıyordu. O dönemin genç hippi cemaatleride adalara hicret edeceklerdi. Burada kurulan komün toplumlarında ilk ütopik devrimler sessiz sedasız oluşurken; San Francsicko körfezinde de kurtarılmış bölgeler oluşturulup çiçek gücü harekatı sesli olarak başlıyordu.

Adalara hicret edilirken bir yandanda bu ütopik başkaldırı ile yapılan tavır alış dünyasının dikkatini çekecekti. Merak sonucu bu dalda etrafı bir anda sarsacaktı. İlk önce giysiler modalaşıp, büyük mağazalar ve modacıların kreasyonlarına girecek, ardından da bu adalara turistik geziler düzenlenecekti. Ve tabi o komünler yeni izleyicilerinin meraklı gözleri arasında modalaşırken; o adalara kapitalist dünya ile bağlantılı yarım adalar olacaktı. Sonuç gene hiç bir yerde olmayan ada halini alacaktı. Çünkü coğrafi olarak yeri belirlenmesi ile turizm denilen faaliyetle devrim tatlı bir hatıra olarak bitecekti.

Bu yazıya başlarken aklımda ne Thomas More' un Utopia' sı vardı ne de 68 kuşağının bir kanadının utopik başkaldırısı. Sizlere geçen ay tatilimi geçirdiğim; bekareti animatörler, turizm tüccarları, kadın yada erkek avcıları denilen tatil çapkınları v.s. tarafından bozulmamış bir ada' yı anlatacaktım. Tabi yazıya başlamadan bundan vazgeçtim.Çünkü anlatmaya başlamamla, (üstelik bunun bir yazılı belge haline gelmesiyle) o adanın güzelliklerine sabotaj yapacağımı anladım. ilk önce bir merak ardından kulaktan kulağa yayılan bir akış ve yeni yeni merak ardından kulaktan kulağa yayılan bir akış ve yeni yeni turistik saldırılar.... Tabii şu lafta eksik olmayacaktı.

- Ay! Bodrum' dan bıkmıştım... "X" adası bir harika...

diye yıkım sloganları ufak ufak etrafı saracaktı. Hem de şikayet edilen Bodrum' un alışkanlıkları ortaya taşınarak....

Ütopik ada' larımızdan biride köprüaltı idi ve biz orada bir yerin ismini koyduk, "Kemancı" dedik, ve o anda bitti. Şu anda "Kemancı" o gün kaçtığımız yerlere dönmedi mi?

Ne adamı? yok canım yok öyle bişey. Tatilimi aslında Bodrum' da geçirdim.... adada bir rüya idi. Uyanınca bitti, aslında öyle bir yer yoktu. Unutun dediklerimi daha doğrusu demediklerimi...

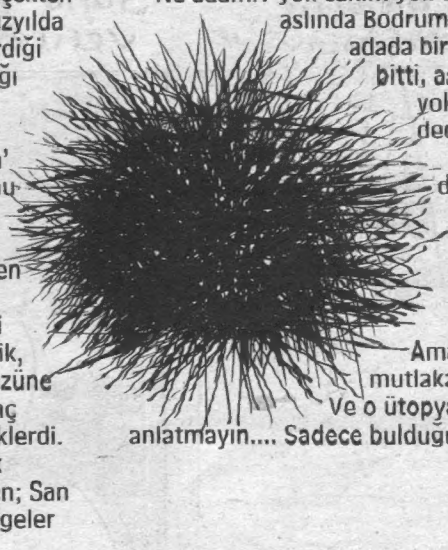

Ama Ütopyalarınız mutlaka olsun diyorum. Ve o ütopyalarınızı kimseye anlatmayın.... Sadece bulduğunuzda yaşayın...

Desenler: Gül Pamuk

Güneşli bir pazar günüydü...

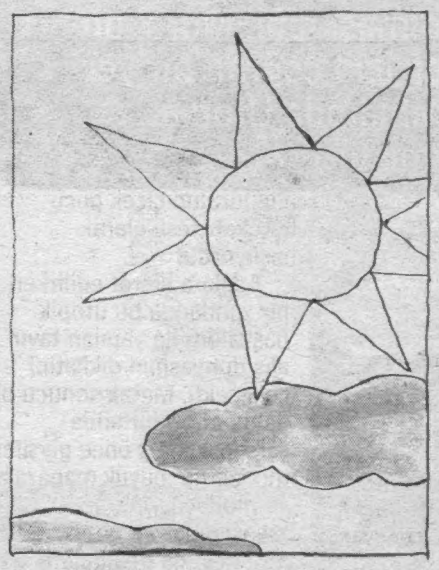

Deniz sakindi... Martılar keyifli sıcaklığın altında kanatlarını açmıştı...

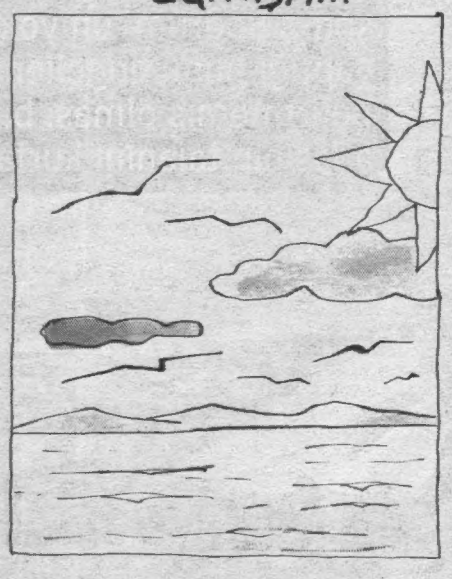

elindeki paketi postaneye bırakması gerekiyordu...

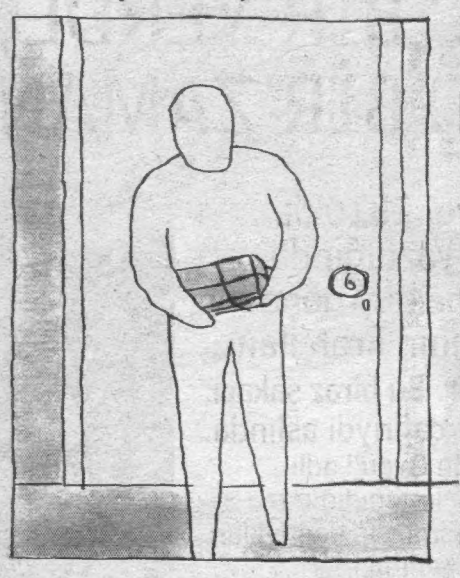

dışarıya çıktı... Sokaklarda çok az insan vardı... herkes bir gölgeye çekilmişti...

postaneye kestirmeden gitmek için ara sokağa girdi... gölgede uyuklayan bir köpek gözlerini hafifçe araladı... Sonra tekrar kapadı...

yürüdü... köpeğin yanından geçti... Sokağın sonuna doğru bir ses duydu... - bir yüzlüğün var mı?...

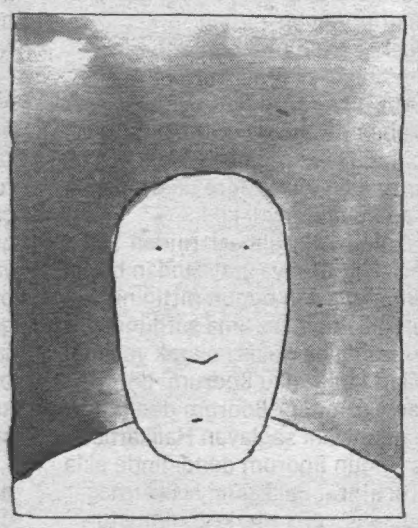

Şaşırdı... durdu... Sesin geldiği yöne baktı...

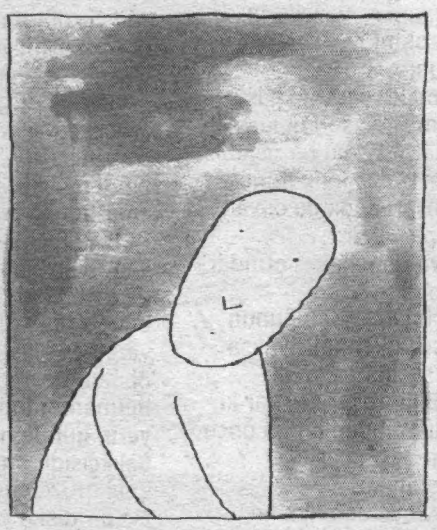

Sağ taraftaki bahçe duvarının koyu gölgesine sığınmış yaşlı bir adam vardı...

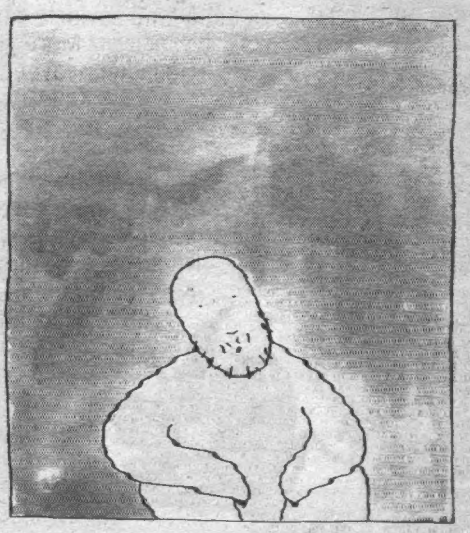

cevap vermedi... Yola devam etmek için adımını attı... Postanenin öğle tatiline girmesine az kalmıştı...

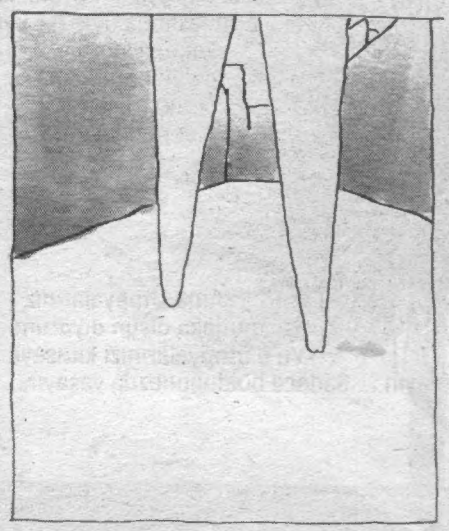

Yaşlı adam tekrar konuştu... - Sen benim yerimde olsaydın ben sana bir yüzlük verirdim...

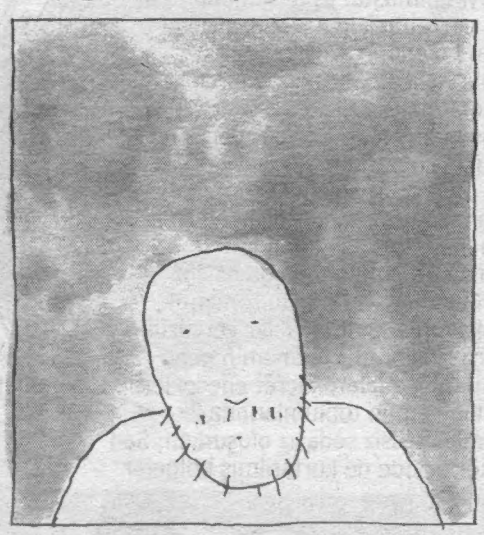

tekrar durdu... adamın yanına gitti... elini cebine attı...

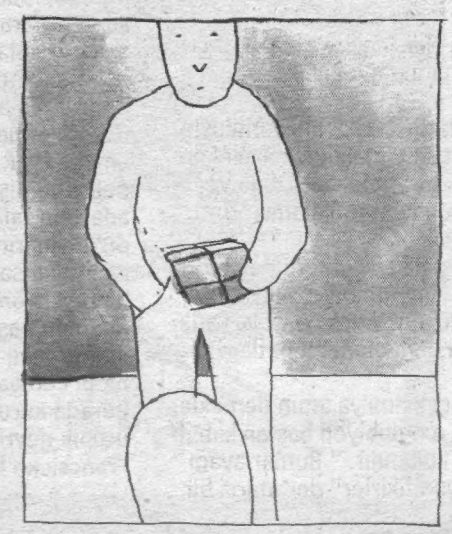

bir yüzlük uzattı... Adam aldı ve...

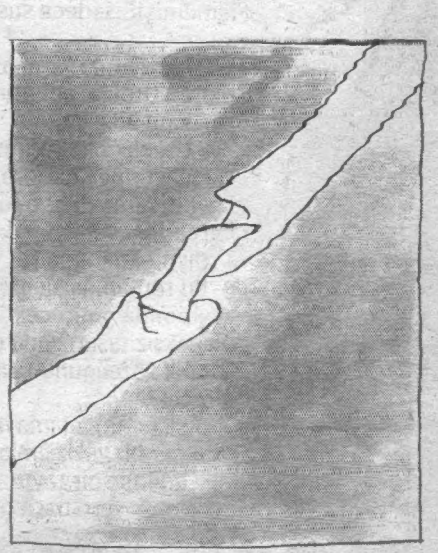

Senin yaşlarındayken sokak insanlarını gördüğüm zaman onların yanından olabildiğince uzaktan geçmeye çalışırdım...

tedirgin ederdi onlar beni... Ve düşünürdüm onların hayatlarında ne oldu da bu şekilde bir yaşama mecbur kaldılar diye...

Ve o an gördüğüm sokak insanının davranışına göre cevaplar bulurdum kendimce...

-bu çocukluğundan beri sokakta... diğeri bir anda herşeyini kaybettiği için... bir başkası aklını yitirdiği için sokakta yaşıyor gibi...

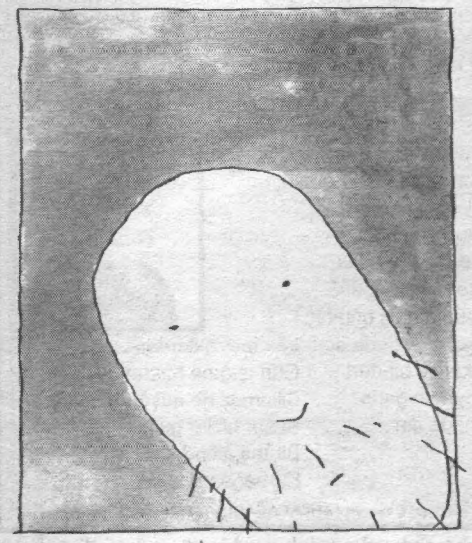

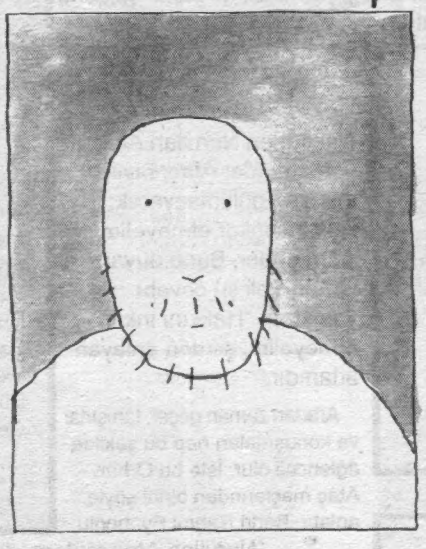

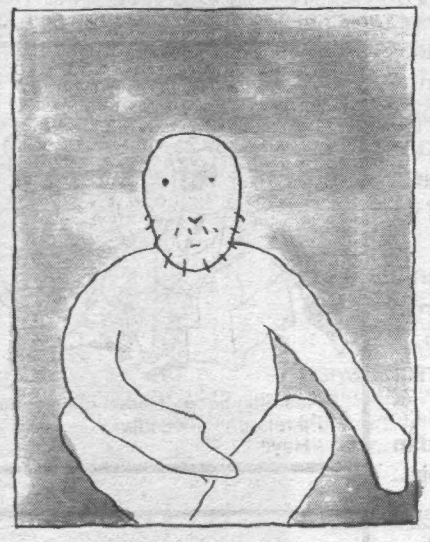

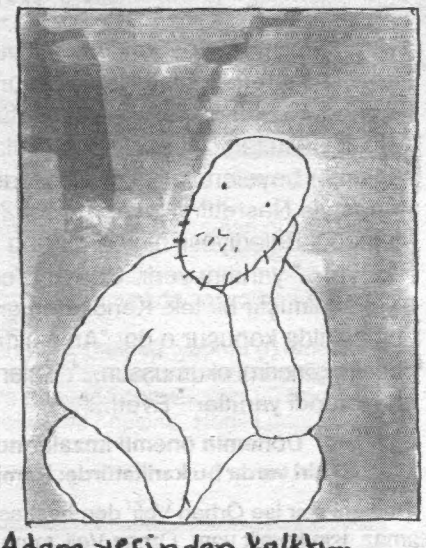

Ama aklıma hiçbir zaman küskünlük ve o küskünlüğün getirdiği bilinçli bir seçim gelmedi... hep bir zorunluluk olduğunu düşünürdüm sokakta yaşamanın...

küskünlük ve tercih cevabını da sokakta yaşamaya karar verince kendimde buldum...

Şaşırmıştı...
-Amo neden?..
diye sordu...

Adam yerinden kalktı... Sokağın diğer ucuna doğru yürüdü ve...
-eğer birgün sende sokakta yaşamaya karar verirsen o zaman söylerim bunu sana... Çünkü bulunduğun yerden anlayamazsın beni... Söylediklerimin sana birşey ifade etmesi için çizginin bu yanında olman gerek...

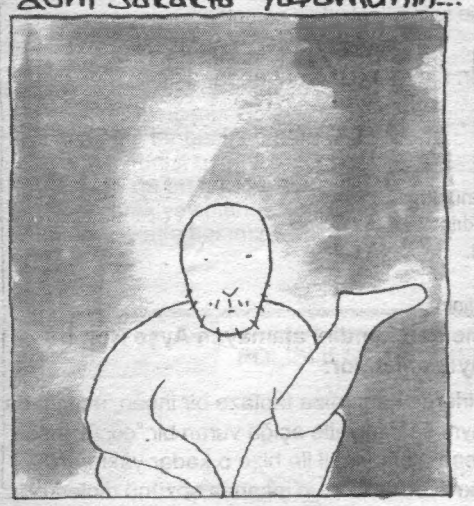

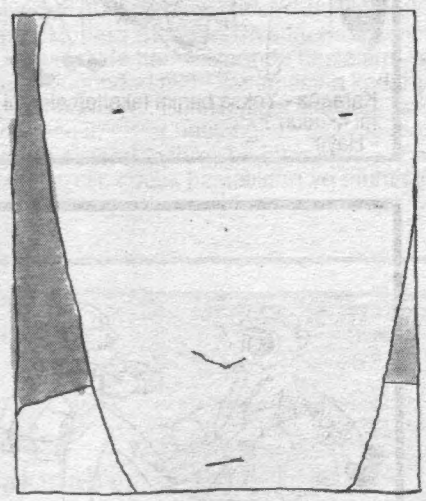

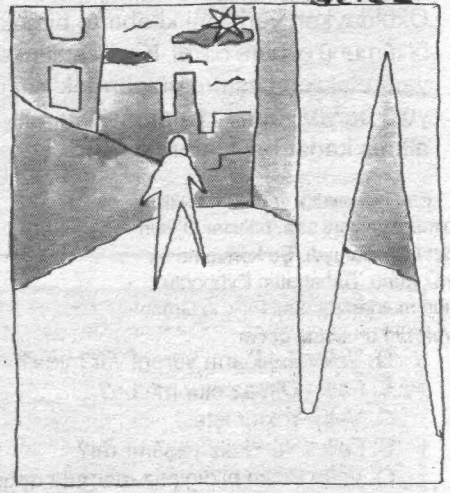

Ne yapacağını bilemedi... Adam sokağın diğer ucundan çıkmak üzereydi...

Alnında biriken terleri sildi... Postanenin kopanmasına çok az bir zaman kalmıştı...

hava çok sıcaktı

martılar sıcak bir pazar gününün keyifli uyuşukluğunda havada süzülüyorlardı...

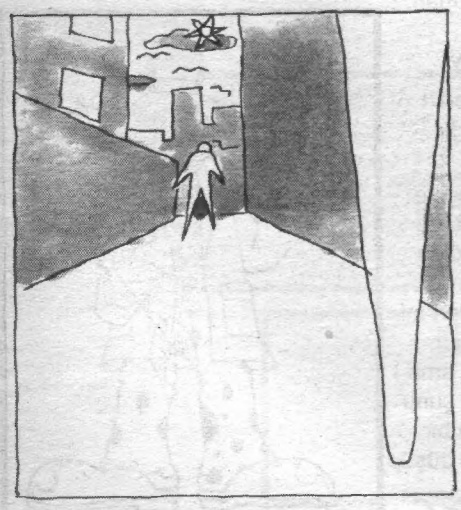

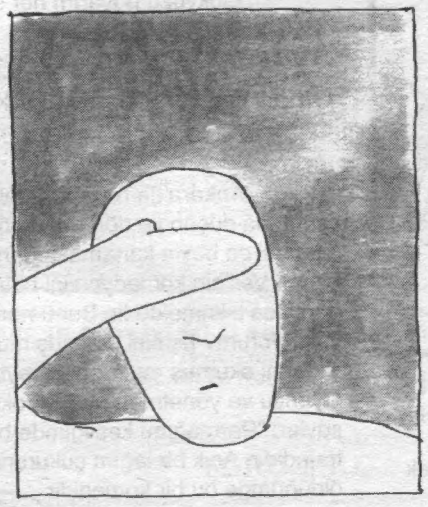

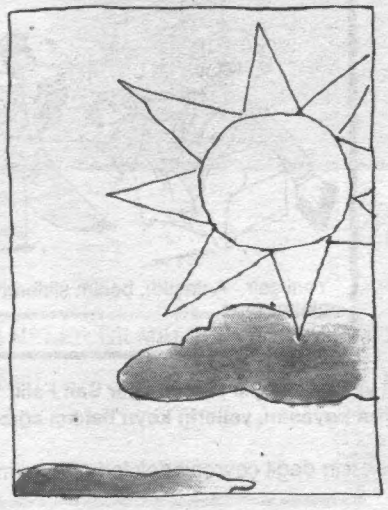

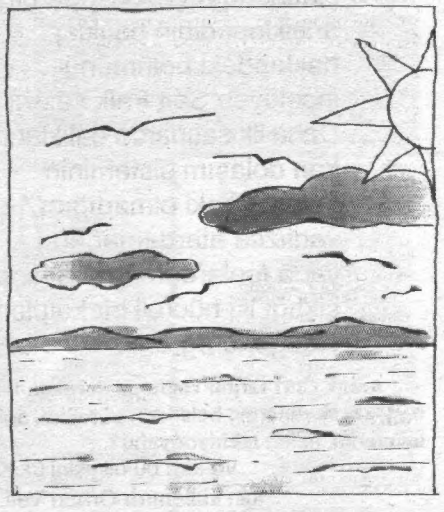

BİR KOMİK ADAM

1936 yılında, dönemin "siyasi ve edebi mizah gazetesi" Karikatür'ün kırkıncı sayısında yandaki karikatür serisi yayımlanır. Bir koltuğa kurulan kalantor beyefendimiz çok neşelidir. Sırasıyla Nasrettin Hoca, Karagöz ve İstanbul Belediyesi' nin sorularına "Hayır!..." yanıtını verir. Geriye "Yeni Şair" kalmıştır bir tek. Kendinden emin bir şekilde konuşur o da: "Anlaşıldı, benim şiirlerimi okumuşsun...". Kalantor beyefendi yanıtlar: "Evet!...".

Dönemin önemli imzalarından biri vardır bu karikatürde: Ramiz...

Bu yeni şair ise Orhan Veli' den başkası olamaz. İşin komik yanı, Orhan Veli zaten her yönüyle komik bir insandır. Yeri geldiğinde bunu şiirlerine yansıtmaması da olanaksızdır.

Hafızası çok kuvvetlidir Orhan Veli' nin. Arkadaşlarının mektep numaralarını, telefon numaralarını, yolculuk, taşınma, eğlence gibi irili ufaklı hadiselerin tarihleri unutmadığı şeyler arasındaydı. Okuldayken yerbilimi kitabının birçok bölümünü ezbere bilirdi. Keyifli anlarında yanındakileri şaşırtıp güldürmek için iki yüz, üç yüz kadar baharat adını, elli altmış kadar balık adını sayardı.

En çok sevdiği yemeğin balık olmasının yanı sıra, balıklar O' nun özel ilgi alanıydı. Şu konuşma bir yaz günü, Sabahattin Eyüboğlu' nun motorunda Sait Faik' le Orhan Veli' nin arasında geçer:

O. Veli - Balıkların yüreği var mıdır?
S. Faik - Olmaz olur mu be?
O. Veli - Yoktur işte.
S. Faik - Yüreksiz yaşanır mı?
O. Veli - Bizim bildiğimiz manada değil onların kalbi.

Sait Faik, biraz önce tuttukları balıklardan, motorun döşemesine bulaşan kanı göstererek sorar:

S.F. - Bu kan nerden çıkar öyleyse?
O.V. - Sen lakırdıdan anlamazsın

Bir kaç gün sonra Hachette Kitabevi' nde bir ansiklopedinin balıklar hakkındaki bölümünü inceleyen Sait Faik şaşırır. Daha ilk satırlarda balıkların kan dolaşım sisteminin insanlardaki olmadığını, yanlızca atardamarların yada toplardamarların girip çıktığı iki hücreli bir kalpleri olduğunu öğrenir.

1 Aralık 1951 tarihli Yeditepe dergisindeki yazısına şöyle devam eder Sait Faik: " O, boğazın akıntılarını, balıkların yüreğini, ağların boyasını, yellerin koyu balıkçı ağızıyla isimlerini, neleri bilmiyor yahu?..."

Ve tüm bu bilgisini ukalalık için değil çevresindekileri eğlendirmek için kullanırdı Orhan Veli.

Yine bir gün Pera Palas' ın arka tarafındaki Haliç'e bakan kanepelerde Sait Faik' le birlikte otururlarken, bir çingene kızı yanlarına yaklaşır ve " Çakır falına bakayım mı?" der. Sait faik istemediğini söyleyince "Senin mektepli?" diye sorar. Cebinde on kuruş bulamayan Orhan Veli, Sait Faik' e "tosla on kuruş" dedikten sonra çingene kızına döner: " ama sen bakmayacaksın fala, ben seninkine bakıcağım." Ve bir fal bakar çingene kızına ki, kızın ağzı bir karış açık kalır.

. Nasrettin hoca - Neden gülüyorsun ? Fıkralarımı mı okudun ?
- Hayır !..

Karagöz - Yoksa benim tekerlemelerimi mi okudun ?
- Hayır

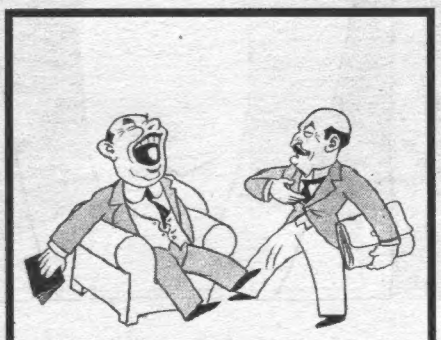

İstanbul belediyesi - O halde benim projeleimi okudun..
- Hayır

Yeni şair - Anlaşıldı, benim şiirlerimi okumuşsun..
- Evet!..

Şiirini tanımasına rağmen, kendisini tanımayan, eleştirmen Nurullah Ataç' a sorduğunda; Ataç, bıyık altından gülümseyerek: " Hakkını inkar etmeyelim, iyi şairdir." der. Bunu duyan Orhan Veli şu cevabı yapıştırır: "Hakkını inkar etmeyelim, şiirden anlayan adamdır."

Aradan zaman geçer, tanışırlar ve konuşmaları hep bu şekilde eğlenceli olur. İşte bu Orhan - Ataç maçlarından birini şöyle anlatır, Bedri Rahmi Eyüboğlu:

"Nurullah Ataç mütemadiyen Orhan' a takılıyor, bir gün şöyle diyor: 'İlahi Orhan Veli!... Senin Şiirlerin için yazdığım makaleleri birçokları ciddiye almışlar. Bunları sırf alay etmek için

Orhan Veli kıs kıs gülerek, bir Nasrettin Hoca edasıyla:

'İşin tuhafı şu ki, ben de şiirlerimi tamamıyla şaka diye yazıp neşretmiştim. Bazıları ciddiye aldılar!'

Rivayete nazaran o gün bu gün Nurullah Ataç - Orhan Veli dostluğu iflah olmazmış."

Kendisiyle bu kadar dalga geçen şairi, şiir okurken görenler, gülümsemeden edemezdi.

Orhan Veli'nin öldüğünü duyduğunda, aklına:

Bir akşamuyudu:
Uyanmayıverdi.
Aldılar, götürdüler.
Yıkandı, namazı kılındı, gömüldü.
Duyarlarsa öldüğünü alacaklılar
Haklarını helal ederler elbet.
Alacağına gelince...
Alacağı yoktu zaten rahmetlinin.

mısraları gelen ve gülümsemekten kendini alamayan Ayşe Nur, bu gülümsemelerin nedenini şöyle anlatıyor:

" Çünkü bu şiirlerde karşımıza taptaze bir insan, acısını da sevincini de aynı samimiyetle açığa vuran bir."çocuk insan" çıkıyor. Bu insan alelade dili ile bize o kadar yakın geliyor ki, biz O' nu seviyoruz. O' nun insanca sözünü dinlerken, içimiz ferahlıyor, günlük krizimizden temizleniyoruz adeta. Biz de insanlaşıyoruz.

Sanatın insanları ferahlatmak, eğlendirmek gayesini güttüğünü unutmuştuk bizler. Sanatımızda, edebiyatımızda bir resmiyet vardı. İnsan üstü bir hüviyet taşıyan sanatkarın ve eserinin önünde anlamamak korkusu ile rahatsızlık duyardık. Gergin bir çekingenlik içinde kendimizi kendimizi duygularımıza koyuvermezdik. Orhan Veli ile arkadaşları bizi şiirle haşır neşir ederek, çekinmekten kurtardılar Şiir de böylece öz fonksiyonunu tekrar buluverdi. Dalgacı Mahmud'un derin manalı rölünü şimdi anlıyoruz:

Gökyüzü boyarım her sabah.
Hepiniz uykudayken
Uyanır bakarsınız ki mavi.

Orhan Veli'nin şiirlerini okurken gülüşümüz işte bu sebeplerdendir sanırım."

Ankara'da bir gece, belediye çukuruna düşen ve dört gün sonra da İstanbul'da beyin kanamasından ölen Orhan Veli'nin komedyenliği bütün dünyaca bilinmektedir. Bunu nerden mi çıkarıyorum? (ismini duymuş mudur, şiirlerini okumuş mudur bilemeyiz ama) Oyuncu ve yönetmen Mel Brooks şunu söyler: "Parmağımı kestiğimde bu bir trajedidir. Açık bir lağım çukuruna düşüp öldüğümde bu bir komedidir.

Kurbağa şiirleri

Taşın Altındaki Kurbağa

Parlar ıslak derileri
Yanlarına varılmaz çalımdan
Yıldızlı sularda
Küçükken taşaladığım kurbağalar
Kıyameti koparır bahar geceleri
Ben kendi derdime düştüm
Onlar hiç değişmedi
Şaşılası bir özgürlükle
Daha semiz böcekler
Daha sulu bir dünya için
Ovayı doldurur sesleri

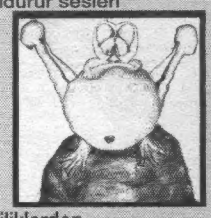

Şu taşın altında yaşar
Masallardan tanıdığım biri
Alınyazısı sanır
Başına gelenleri
İçime dokunur hali
Yukardaki kurbağa
Düşünmemiş onu hiç
Baksan gözlerin acır
Bir kemik bir deri
Dünya ne garip
Genede diri
Irak maviliklerden
Gün ışığına hasret
Bilinmez ne düşünür ne kurar
Susar bizler gibi
Bir taş altında
Kurbağanın fakiri

Mehmet Başaran / AHLAT AĞACI ©1976 Koza yayınları

M. Şeref Özsoy

AMERİKALILARIN SUALLERİNE CEVAPLAR

Yaylacık Matbaası, İstanbul 1974, 180 sahife

Şemseddin Yeşil

"islam dini hakkında tedkikat da bulunan bir Amerikalı avukat" 1957 yılında, Türkiye Diyanet İşleri Reisliğine 23 soru sorar. Verilen yanıtları yetersiz(!) ve yanlış(!) bulan Şemseddin Yeşil, oturup "her bir sualin cevabını pek hassasiyetle ve ince ilim süzgecinden geçirerek yeni baştan" vermiş. Bu cevapları pek ilmi ve tatminkar bulan, fakat bunları ingilizce'ye çevirecek kimse bulamayan Amerikalı (kendisi nasıl anladıysa !) bunların ingilizceye çevrilmesi durumunda İslam dinini yaymak konusunda çalışabileceğini söylemiş. fakat çok aranmasına rağmen(!) bu cevapları ingilizceye çevirecek birini bulamamışlar

"Cenab- ı Hakkın lütf-u inayetiyle üçüncü baskısını yapan" bu kitabın ön sözünde şu da belirtiliyor: "Bu tercüme işinin bu güne kadar yapılmamış olması, bu günden sonra da yapılamaz manasına gelmez. Bu kapı her zaman açıktır."

Bir de soruları yazarak başınızı ağrıtmayalım.

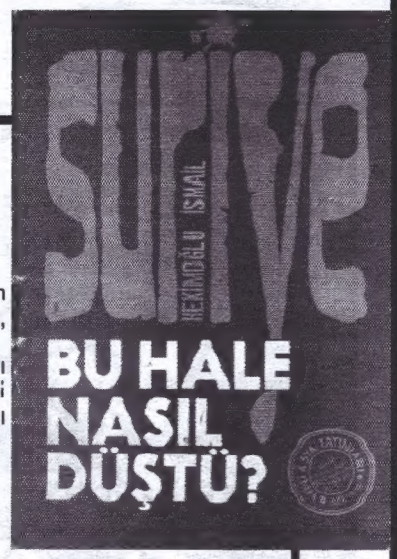

SURİYE BU HALE NASIL DÜŞTÜ?

Yeni Asya Yayınları, 1974, 32 sahife

Hekimoğlu İsmail

Hekimoğlu İsmail' egöre "İlim adamlarıyla Osman Gazi gibi devlet adamları aynı yolun yolcuları olursa, yeni bir imparatorluk daha kuruldu demektir" miş.

Yine Hekimoğlu'na göre altı asır yaşayan Osmanlı İmparatorluğu bünyesinde bulundurduğu 36 devleti idare etmesini bilmişmiş. Ve 450 yıl Osmanlı' ya bağlı kalan Suriye, tarih boyunca en başarılı, en rahat devirlerini idrak etmişlermiş.

1946 yılında istiklallerini ilan eden Suriye' nin düşmanları İngilizler, Fransızlar ve Yahudilermiş.

Rusya, Suriye için komünizmin ikinci sıradaki bir tehlike olduğunu tesbit etmekte gecikmemişmiş. Ve ahlaki bakımdan düşkün olanları elde ederekl Suriye' deki düşüncelerini gerçekleştirmeye başlamışmış.

Rusya' nı amacı Suriye' de sosyalizmi hakim kılmakmışmış.

. "Vatan sathını bir mektep yapma"(!) amacını taşıyan Yeni Asya Yayınlarının bir diğer kitabının "Türkiyede ve dünyada sosyalizmin taktikleri" olduklarını belirterek hepsine "Hadii Leen!" diyoruz...

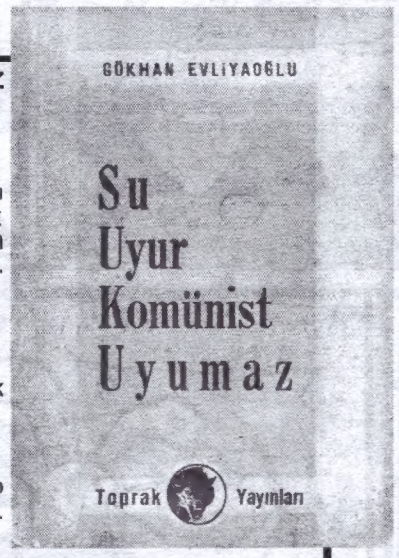

SU UYUR KOMÜNİST UYUMAZ

Toprak Yayınları, 1962, 96 sahife

Gökhan Evliyaoğlu

"Türk basınında acı da olsa, itiraf etmeliyiz ki, komünizme karşı hassas ve uyanık olmanın zarret ve mecburiyetini duyan yazarların sayısı gün geçtikçe azalmaktadır.

Halbuki, bugün düne nibetle daha müsait bir ortamda bulunduklarını zanneden vatan hainlerinin, çeşitli maskelerle karşımıza çıkmaları, daha uyanık daha şuurlu olmamızı icabettirmektedir."

1960' lı yıllarda ve pek tabiki günümüzde bu gibi fikirlere sahip olan kişilerin varlığı inkar edilemez. Ateşli milliyetçimiz Gökhan Evliyaoğlu bir başlık bulur: " Su uyur Komünist uyumaz" Toprak yayınları da bu fırsatı kaçırmaz. (Not:Toprak yayınlarının logosuna lütfen dikkatle bakınız.)

STANDART DİYETLER

İstanbul 1957, 64 sahife

Dr. Kenan Çolakoğlu

Sağlığını bozmak pahasına çeşitli diyetlerin tavsiye edildiği günümüzden 40 yıl önce çeşitli hastalıklardan kurtulmak için uzman doktorlara Standart Diyetler hazırlatılmış. Serinin birinci kitabı "mide hastalıklarında hastaların yiyecekleri"nde mide düşüklüğünden,mide kanamasına kadar pek çok durum için diyetler öneriliyor. Serinin diğer kitapları: Barsak, karaciğer ve safra kesesi, şeker hastalığı ve diğer iç ifraz bezleri, kalp ve deveran sistemi, böbrek ve idrar yolları, metebolizma, ateşli,alerjik, cilt, çocuk hastalıkları ve muhtelif durumlarda olarak sıralanmış.

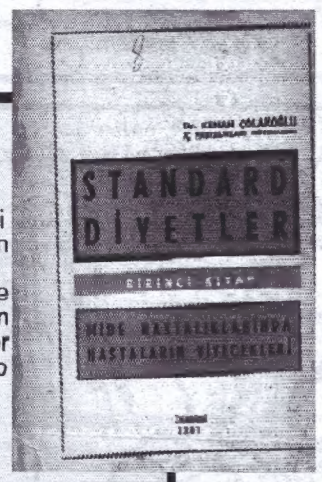

POLİSİ İLGİLENDİREN MEVZUAT

İstanbul, 1972

Ahmed Faruki Bahşi

Aşağıdaki iki kitap ve serinin diğer kitaplarının yanında "Her polis neler bilmelidir?" gibi bir kitap daha olmalıydı. O kitabı da Avukat Emniyet müdürü Ahmed Faruki Bahşi hazırlamış. Polisi İlgilendiren Mevzuat Kitabını da YORUMSUZ olarak sunuyoruz.

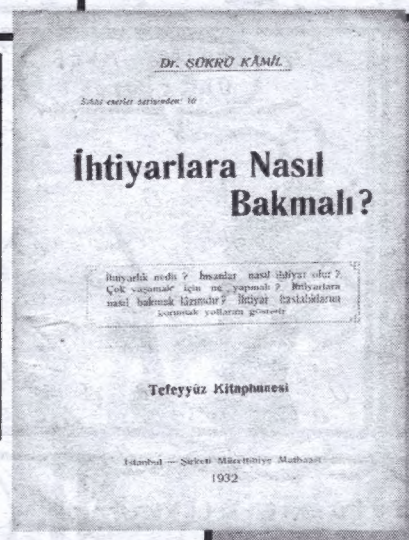

İHTİYARLARA NASIL BAKILMALI?

Tefeyyüz Kitaphanesi, 1932, 52 Sahife

Dr. Şükrü Kamil

Yazar yazdığı kitaplar içinde, yazmağa en çok hakkı olan kitabın bu olduğunu iddia ediyor. Bunu da 63 yaşında olmasına bağlıyor. Sanki dünya en uzun yaşama rekorunu kazanmış, ekliyor

"Memlekette, karanlıkta yaşamışlardan olmadığım için tanışıklarım vardır ve bunlar içinde, kendi akıllarınca, bu yaşa kadar nasıl geldiğine şaşanlar da çoktur."

Kitaba, ihtiyarlığın tanımını yaparak ihtiyarlığın ne zaman başladığı konusunda çeşitli kişilerin fikirleri ile başlıyor. Dr. Şükrü Kamil. Daha sonra çok yaşamak için neler yapılabileceği, ihtiyarlara nasıl bakılacağını ve ihtiyar hastalıkları ile bunlardan korunma yollarını anlatıyor.

" Aynaroz da, çok yaşayan papazlara tesadüf edilmektedir. Orada oturan ve dünyayı bırakarak ahretle uğraşanlar ne et, ne balık yerler,..... daha ileri gidenler şarap bile içmezler ki buralarda şarabın en iyileri bulunur" cümlesi ile doktor yazarımızı kutlarken:

" İhtiyarlarda en ziyade zararlı iş cinsi münasebettir. Kendini ne kadar muktedir görürse görsün elli yaşından yukarı olan insanlar bu işi çok az ve heyecansız yapmaları icap eder. " düşüncesine ise gülüyor ve kendisinin de "50 yaşından yukarı" olması nedeniyle " bu işi" nasıl heyecan duymadan yaptığını merak ediyoruz.

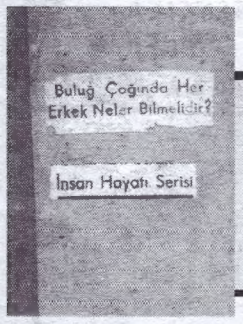

BULUĞ ÇAĞINDA HER ERKEK NELER BİLMELİDİR?

Hadise Yayınevi, 28 sahife

(İstimna (masturbasyon) dan kurtulma çareleri)

YORUMSUZ

KİMSEYE SÖYLİYEMEM /HER EVLİ KADIN NELER BİLMELİDİR

Hadise Yayınevi, 28 sahife

Prof. Dr. W. Holliday (çev. C. Arhan)

(Kadınlara düşen vazifeler)

YORUMSUZ

BENIM ADIM HIÇKIMSE bölüm#2
— ESKILERE YOLCULUK —

ERKAN ERTÜRK.

ÖRS KENTTE BORD'A KARŞI VERDİĞİMİZ SAVAŞTAN HEMEN SONRA. BEN VE ROL- ÖRS KENTTEN AYRILIP KUZEYİN BİLİNMİYEN TOPRAKLARINDA YOL ALMAYA BAŞLAMIŞTIK.

FAKAT ÖRSKENTİN DIŞINDA RASLADIĞIMIZ BAĞZI ESKİ DOSTLAR HER NE KADAR O - TOPRAKLAR İÇİN BİZİ UYARSALARDA,

BENİM ZAMANIMDA CİNLERİN YAŞADIĞI GÜZELLİK TOPRAKLARDI.

BEN VE ROL BU GÜZEL UYARILARI DUYUNCA KARAR VERMİŞTİK.

GİDELİM

TAHMİNEN ÜÇGÜNDÜR ÖRS-KENTİN KUZEYİNDEN

İSİMSİZ DAĞLARA TIRMANIYORUZ.

NİYEMİ DAĞIN ÖTE TARAFINA GİDİYORUZ... HUZUR İÇİN.

BU DÜNYADA HALA HERŞEYİN ESKİSİ GİBİ OLDUĞUNU UMDUĞUM TEK YER DAĞIN ARDINDAKİ DÜŞLER GÖLÜ VE YEŞİL ORMAN.

BEN YORULDUM

MIZMIZLANMANIN SIRASI DEĞİL...

HELE HELE YOLUN BÜYÜK BİR KISMINI ATLATIP ZİRVEYE YAKLAŞMIŞKEN DURMAK ÇOK ANLAMSIZ

SENİ BİLMİYORUM AMA BEN

DUR

BU

MÜZİK, SESİ. YUKARDAN TÜMSEKTEN GELİYOR

BUNLAR CİNLER DAĞ CİNLERİ.

İŞTE ORDA

NE KADAR GÜZEL ÇALIYOR...

SELAMIN ALEYKÜM DAYI...

VE ALEYKÜM SELAM GENÇLER NE ZAMANDIR SİZİN GİBİ TİPLER GÖRMÜYORDUM BURALARDA.

O YÜZDEN ELLER YUKARI. PİS ZİBİDİLER NE İSTİYORSUNUZ.

ŞLIK

İNDİR SİLAHINI ROL, BEY AMCA BİZE ZARAR VERMİYECEK.

ŞLIK

BİZ YALNIZCA HUZUR BULMAYA GELDİK DÜŞLER GÖLÜNÜ VE YEŞİL ORMANI ARIYORUZ

DÜŞLER GÖLÜ YEŞİL ORMAN CİNLER

BİRDEN GÖZLERİ DOLDU

N'OLDU SENDEN BAŞKA CİN YOKMU?

DAĞIN ARKASINDAKİ FABRİKA YAPILDIĞINDAN BU YANA BİTEK BEN KALDIM AMA BENDE ARTIK KİRLİ HAVA YÜZÜNDEN HASTAYIM SON GÜNLERİMİ ESKİ GÜNLERİ ANARAK BURDA GEÇİRİYORUM...

CİNLERİ SORARSAN BİR KISMI FABRİKADA ÇALIŞIYOR...

BİLİYORMUSUNUZ ARTIK HERŞEY ÇOK GERÇEK.

VE ŞİMDİ LÜTFEN GİDİN

FABRİKAYA GİTMEK İŞİN ŞU PATİKAYI İZLEMENİZ YETERLİ.

BİZ GÖZDEN KAYBOLANA DEK BİZE BAKTIĞINI BİLİYORDUK AMA ARKAMIZA BAKMADIK ÇÜNKÜ O YAŞLI CİN BİZE KENDİMİZİ HATIRLATMIŞTI... YAŞLANACAK VE DÜNYAYA KÜSECEK KENDİMİZİ.

YAŞLI CİNDEN AYRILDIKTAN SONRA PATİKA BİZİ İKİ GÜN SONRA İSİMSİZ DAĞLAR ARDINA TAŞIMIŞTI.

EVET ORADAYDI AMA ARTIK ONA DÜŞLER GÖLÜ DENEMEZDİ. YEŞİL ORMANADA YEŞİL ORMAN DENEMEZDİ. GÖRDÜĞÜM SADECE BOKTAN BİR ATIK GÖLÜ VE ARDINDAKİ ÇORAK TOPRAKLARA YAYILMIŞ BİR KENTTİ.

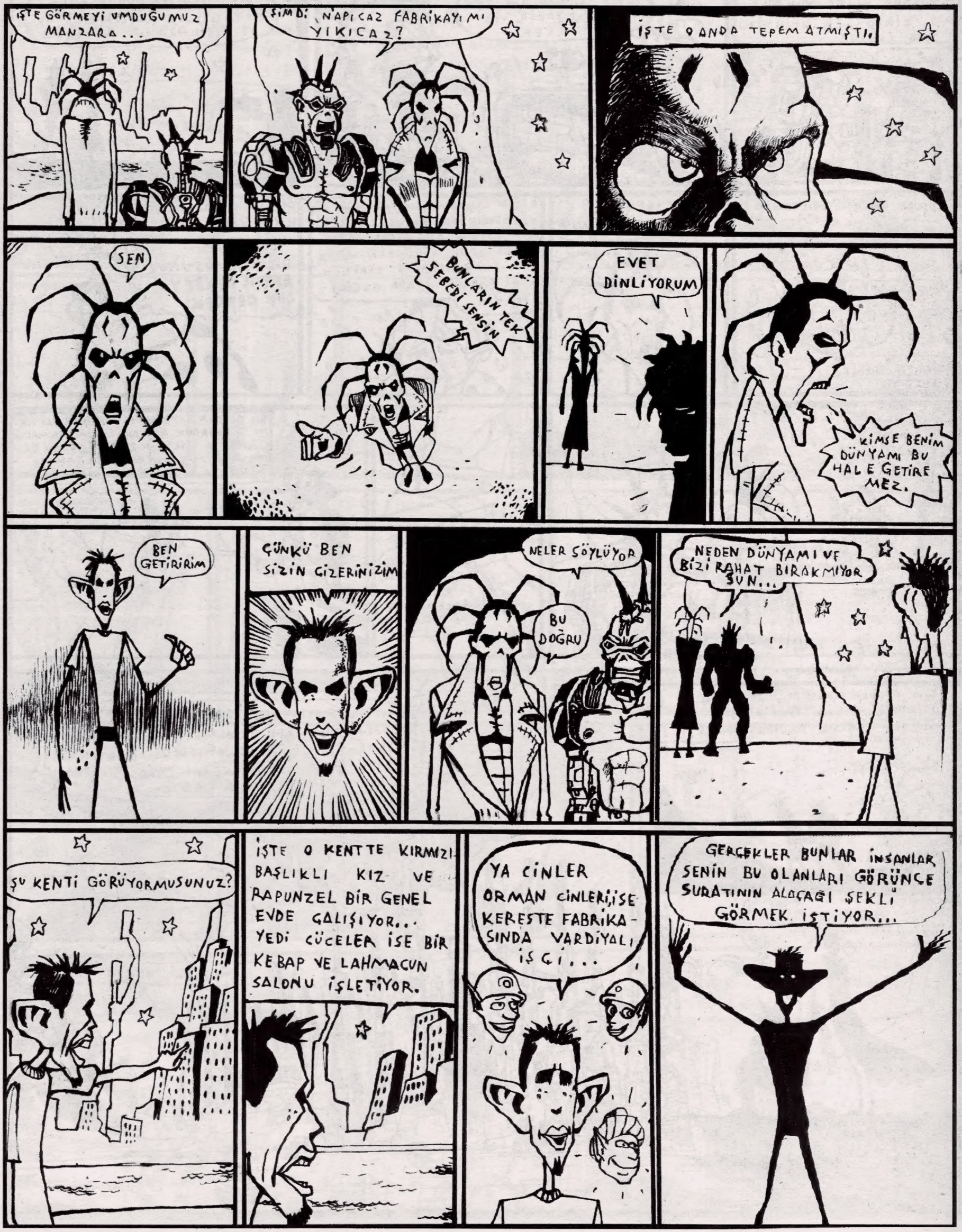
İŞTE GÖRMEYİ UMDUĞUMUZ MANZARA...
ŞİMDİ NAPICAZ FABRİKAYI MI YIKICAZ?
İŞTE O ANDA TEPEM ATMIŞTI.
SEN
BUNLARIN TEK SEBEBİ SENSİN
EVET DİNLİYORUM
KİMSE BENİM DÜNYAMI BU HALE GETİREMEZ.
BEN GETİRİRİM
ÇÜNKÜ BEN SİZİN GİZERİNİZİM
NELER SÖYLÜYOR
BU DOĞRU
NEDEN DÜNYAMI VE BİZİ RAHAT BIRAKMIYORSUN...
ŞU KENTİ GÖRÜYORMUSUNUZ?
İŞTE O KENTTE KIRMIZI BAŞLIKLI KIZ VE RAPUNZEL BİR GENEL EVDE ÇALIŞIYOR... YEDİ CÜCELER İSE BİR KEBAP VE LAHMACUN SALONU İŞLETİYOR.
YA CİNLER ORMAN CİNLERİ İSE KERESTE FABRİKASINDA VARDİYALI İŞÇİ...
GERÇEKLER BUNLAR İNSANLAR SENİN BU OLANLARI GÖRÜNCE SURATININ ALACAĞI ŞEKLİ GÖRMEK İSTİYOR...

ÜZGÜNÜM SİZ BENİM HAYAL ÜRÜNÜM ÇİZGİ-KARAKTERLERSİNİZ. LÜTFEN ÖYKÜ YE KALDIĞINIZ YERDEN DEVAM EDİN.

YETER

TA TA TA TA TA TA

ÇOP

ÇOP ?

SİZ ŞU ÇİZGİ KARAKTERLERİN EN ZOR ANLADIĞI ŞEY SİLAHLARININ BANA KARŞI İŞE YARAMAYACAĞI.

HER TARAFIM MÜREKKEP OLDU.

HADİ BAKALIM CEVAP LARINIZI ALDINIZ İŞİNİZİN BAŞINA DÖNÜN.

SENİ BOK HERİF SENİN ŞİMDİ MINA KO.....

DUR ROL

ONU KABAKUVVETLE DURDURAMAZSIN ONU DURDURMANIN YOLUNU BEN BİLİYORUM.

SEN BENİ DURDURMAK HA. SEN BİR DÜŞÜNCE SİN.

BENİM DÜŞÜNCEM.

HAYIR OLAMAZ

YANİ BEN SENİN HAYAL ÜRÜNÜN AMA BU İMKANSIZ.

HAYIR

ARTIK ÖYKÜYE GÜZEL BİR SON DÜŞÜN MENİN VAKTİ GELDİ

GALİBA BİRSÜRE BURADASIN

ROL VE HİÇKİMSE DAĞIN ARDINA ULAŞTIKLARINDA GÖRDÜKLERİ MANZARANIN GÜZELLİĞİ KARŞISINDA MÜTHİŞ BİR ÇOŞKUYA KAPILDILAR.

YÜZELİM Mİ ?

GÜNKÜ DÜŞLER GÖLÜ VE YEŞİL ORMAN HALA ESKİŞİ GİBİ GÜZEL VE BÜYÜLEYİCİYDİ

PSİKOZ

Gördüm. Orada. Humbert. Yine küçük bir kıza sulanıyor. Elini tutmuş. Ağlıyor. Kız şeker yiyor. Başını kaldırıp bana baktı. Sonra Humbert elini kızın kalçasına attı. Göz kapandı. Gözüm açıldı.

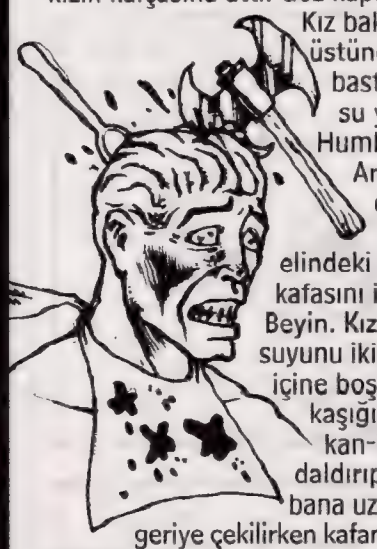

Kız baktı. Dilini şekerin üstüne yaydı. Dil atıldı, bastırdı, savaştı. Topu su yaptı. Suyu içti. Humbert dört köşe. Arkamdan bir ses: "bir dakika". Raskolnikov odaya girer ve elindeki baltayla humbert'in kafasını ikiye ayırır. Pis sapık. Beyin. Kız ağzındaki şeker suyunu ikiye bölünmüş kafanın içine boşaltır. Raskolnikov, kaşığı şeker suyu-beyin-kan-kemik çorbasın daldırıp önce kıza, sonra da bana uzatıyor. Dehşet içinde geriye çekilirken kafamı kapıya çarpıyorum. Baltalı el üzerime gelirken kız "yapma" diyor. Bilinçsizim. Sürünüyorum. Kahretsin. Kız Raskolnikov'a çelme takıyor. Elindeki balta karnına saplanıyor Raskolnikov'un. Küçük kız onun kalbini yemeye başlıyor. Hadi ordan be!..Kafamı kaldırmaya çalışıyorum. Gözlerim kararıyor. Birden Jivago'yu görüyorum. " Durun, çelkilin, ben doktorum." sonrasını hatırlamıyorum...

Açtım gözümü. Uyumuşum. Kalktım. Dışarıdayım. Evet biraz önce 14 numaralı odadaydım. Şimdi orası polislerle dolu. Sherlok Holmes piposunu yaktı, yere eğildi ve Raskolnikov'un dışarı çıkmış bağırsaklarından bir parça aldı. Kokluyor sonra da ağzına atıyor. Hepiniz aynı boksunuz. Watson küçük kızın kalçalarına dikmiş gözlerini. Terliyor. Evet Watson'la Humbert kardeş olmalı. "Tamam, buldum bunu yapan Moriarty olmalı" Hayır salak dedektif, suçlu Raskolnikov, cezası da sen. Sıkıldım. Yavaş yavaş ilerlemeye başladım. Bir kapı daha var orada. Numarasız. Onofra De Dip. Oydu. Uçtu. Uçarak üstümden geçti. Sherlock halleder. Eminim. Odanın kapısını açınca gördüm onu. Oradaydı. Küçük kız 14. direğe yaslanmış; çevresinde büyük erkekler.

Orası neresi mi? Orası deniz kıyısı. Oda içinde bir deniz. Giriniz. Bir bahçıvan var deizin kıyısında. Yanında bahçe. Yere çökmüş, elleriyle yüzünü kapatmış. Çünkü çiçekleri solmuş. Birisi geliyor arkamdan. Soluyarak. Bana çarpıyor. "Dikkat etsene be adam!" "Şiir ister misin?" dedi. "Satıyorum." Bana ne. Defol. Gitti. Bahçıvanın yanına. Donuk bir sesle duyduğunu sustum: " Bu çiçekler gidecek mi? Bu çiçekler kesilecek mi?" Bahçıvan ellerini yüzünden

çekti ve delirdi. Saldırdı adama. " Vur! " dedim. Öldür onu. Bana çarptı ve özür dilemedi. Bahçıvan kürekle herifin boynunu kopardı. Evet, bahçıvan aradığım kişiydi. " Sen O'sun " dedim. " Sen Jivago'sun" Sherlock Holmes geliyor. Koşarak. Bağırarak. "Tut onu M....." Ama o benim hayatımı kurtardı. Kurtardı mı? Beni odadan (14) dışarı çıkardı ama beni asıl kurtaran küçük kız değil mi? Sesli düşünmüşüm. " Evet, seni Dominique kurtardı." Dominique. Ne tuhaf isim. Holmes: " Jivago Jivago değil. O Moriarty. Kılıktan kılığa girebilir." diye ekledi. Ayrıldım oradan. Sana kolay gelsin Holmes. Küçük kız ve erkekler kaybolmuş. Çıkışa ilerledim. Başım ağrıyor. Bir bağırış çağırış duydum. Baktım. Birisi denize girmiş ve açılmış. Biri de kurtarmak istiyor. Tanıdım onu. Hemen. Oğuz'du . Atay'dı. Oğuz Atay'dı. Çok geç. Adam kaybolmuştu. Geriye sadece beyaz bir manto kalmıştı .....Başım ağrıyor.

Aaaaahhh... Sanırım aşık oldum. Onu seviyorum. Babasına söyleyemem. Çünkü Raskolnikov onu öldürdü. Ama cezasını da çekti. Sevgilim onun kalbini yedi. Ama sevgilim babasının beynini de yemişti. Benim neremi yiyecek? Geliyor. Büyükbabam. "Oskar ?" Efendim büyükbaba. " Oskar, oğlum demek beni hatırladın. Demek beni unutmadın. Demek, demek ....." Demek sözcüğü anlamını yitirdi. Uzun süre tekrarlanan her sözcüğün anlamını yitirmesi gibi; uzun süren aşklar da anlamını yitirebilir.

Aşk uzun sürmemeli. Kahretsin. Onu çok seviyorum ama. Berkeley. Berkeley amca beni teselli et. " Merak etme, oğlum. Cennette sevdiğinle birlikte olacaksın. Ama bu dünyada asla! Çünkü oğlum, gördüğün ve yaşadığın herşey hayal, gerçek değil. Ama Tanrı var, oğlum. Üzülme. O yardım eder."....

Ne kadar salakça. Neler yapıyorum ben. Asıl amacım neydi? Bırak şimdi o kızı da, dedeni de, Berkley' i de... Şimdi git ve görevini yap. "Hoşçakal dede. Gitmeliyim". Dedemin gözleri doldu. Büyük zorluklar atlatmışolan bu büyük insan (hadi be! Tecavüzcünün teki o) şimdi yıkılmıştı. Dedi: "Sen bir Koljaiczek' sin. Al şunu". Teneke trampet. Ha ha ha. Ben artık o işleri bıraktım. Bekle yaşam, geliyorum. Çıktım. Rahatladım. Deliriyordum yavaş yavaş. Müzik gerekli bana. İki odaya girmiştim ama birincisinde az daha ölecektim. İkincisinde de düşüncelerim bulanıklaştı, hayaller gördüm. Dominique' ye aşık olmuştum. Adım değişikti. Oskar Koljaiczek Matzerath' tım. Evet, bu sadece bir rüyaydı. Yine de rahat değilim. Biraz ilerde bir kavga var. Biri Berkley. Ama o..., neyse. Diğeri Marx. Birbirlerini yiyorlar. Kant da onları ayırmaya çalışıyor. Bir terslik var.

Koridorun sonuna geldim. Son oda. Kapıyı açtım. Aynı anda beş-altı kişi üstüme saldırdı. Beni yere yatırıp ellerimi ve ayaklarımı bağladılar. Neler oluyor? Sherlock Holmes? Beni tanımadın mı? " Dinle, Jivago seni 14' den çıkarttıktan sonra kötü tohumları içine salmış". Sustum. Konuştum. Önce susup ardından konuştum." Nasıl olur? O bana yardım etti."

İşte Dedi Holmes. Moriarty' nin marifeti. Bilinçsizleştiriyor.

Ağlıyorum Çünkü beni öldürecekler. Cellat geliyor. İnanamıyorum! Şimdi beni kesecek. Ben ne yaptım? Suç nerede? Cellat maskesini çıkarır ve...., işte o. Tanıdım onu. Adını çıkaramıyorum. Sağ tarafımda Sherlock Holmes, onun yanında Watson var. Küçük kız da orda. Watson' un eli kızın kalçasında. Oksuyor. Yüzüne bakamıyorum: Terli. Bir şey daha. Şimdi Humbert' a daha çok benziyor. Humbert' ın yüzü, oda 14' de, kızı Dominique ile oynaşırken şehvet ve terden böyle çarpılmış mıydı? Şimdi kızı burada. Gülüyorum. Tahrik oluyorum. Sevişin. Başladılar bile. Sherlock Holmes engel olmuyor. Onlara bakmıyor bile. Odadaki diğer kişiler (beni bu üçüncü odaya, 101 no' lo odaya aldıklarını söylemeyi uunuttum) dikkat kesilmiş, izliyorlar. Hatta tecavüzcü Koljaiczek, torunu pis cüce oskar ve bahçıvan mastürbasyoa başlamış bile. Berkley ile Marx da gelmiş. Kant da. Ayrılmışlar. Kant' ın eli Berkley'in önünde. Kahretsin bitirin artı şu işi! Öldürün artık!

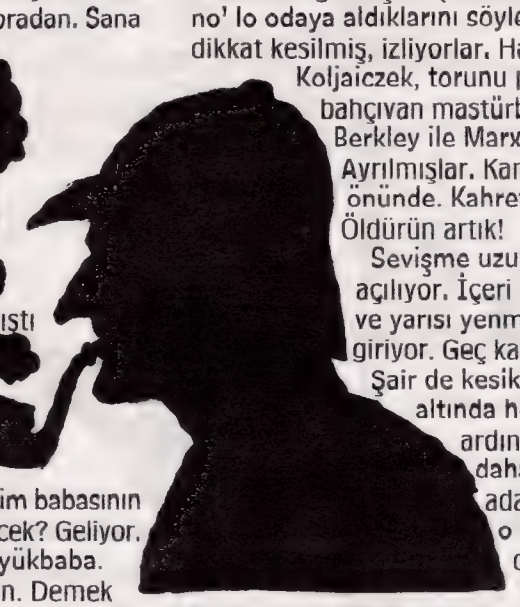

Sevişme uzuyor. 101' in kapısı açılıyor. İçeri ikiye ayrılmış kafası ve yarısı yenmiş beyniyle Humbert giriyor. Geç kaldığı için özür diliyor. Şair de kesik kafası koltuğunun altında hemen Humbert' ın ardından giriyor. Birisi daha var. Beyaz mantolu adam. Mantonun içinde o var. Oğuz Atay. Son olarak Dave G. ile M.L. Gore giriyorlar. 101'e. Watson durmak bilmiyor. Yalıyor kızı. Ve iki saat sonunda Dominique' yi yalayarak bitiriyor. kemikler kalıyor.

*

Son gösteride bitti. Herkes hazır. Ama ben değilim. Çünkü suçsuzum. Cellat geliyor. Geliyo ve boynuma vurduğu iki balta darbesiyle başımı bedenimden ayırıyor. Akan kanları Onofre De Dip içerken, Dave G. şarkı söylemeye başlıyor. Gerekli müzik geç geldi. Ve ben, evet ben, şanssız dostunuz M..... kesik kafamdan sonkez. Celladın yüzüne bakıyorum ve işte şimdi, ah tanrım, işte şimdi adını hatırlay biliyorum. " Suç nerede?" demiştim.Suç işte burada: O cellat. Raskolnikov.

ÖMER ORAL

MODERN LÜLÜKLER.../

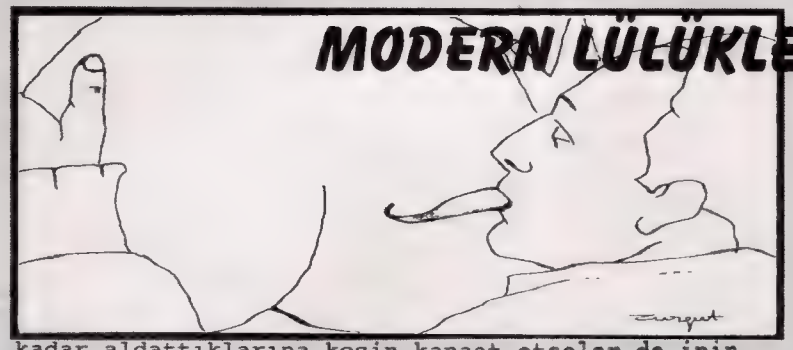

Her ne kadar aldattıklarına kesin kanaat etseler de ipin ucunuda sağlam tutarlar yani hep seni yanlarında tutarlar. Büzüklerinden ayırmazlar. Çünkü gerçeği gördüğün anda ondan uzaklaşmana tahammülleri olmaz. Kundakçıdırlar.

On yıl önce Beyoğlu sokaklarında görüp tanıdığım peşin pazarlamacı lülükler etraflarındaki büzüklerin dübüründen faydalanmanın yollarını ararken birden bire nasıl olduysa kimlik değiştirmeden sima değiştirdi. Sahte zebani sakalıyla bir köşe başında esas kimliğini arıyor değiştirmek için. Kızgınlığım yada kırgınlığımdan değil esas itibariyle gördüğüm insanlık dışı davranışlar karşısında şu üç soruyu soruyorum kendi kendime; NEDEN, NİÇİN. NASIL diye, fakat bir türlü bu lülükler hakkında kesin yargıya varamıyorum. Kaypaktırlar.

Bazı lülüklerin kültür ayrımı yaptıklarına da şahit oldum. Düzmek yada düzdürmek Avrupa medeniyetleri içinde şehir kültürüymüş, aksini düşündüğün an köylü muamelesi görür ve kültürsüz yada cahil olarak aşağılanır ve dışlanırsın. İşte işin esas boklu yanıda bu; kestaneden çıkmış kabuğunu beğenmiyor: Rahat bir ortamın verdiği fırsatları değerlendirip muziplik yapan lülükler kendi küçüklüklerini hiçbir zaman göremez. Bir başkasının gücünden pay çıkararak yollarına devam ederler.Büzük işlevini sürdürür gücünde değeri artar.

Sefahatına düşkün lülüklerin bir başka yanlarınıda tesbit ettim. Nazar-ı dikkat ile yıllarca izledim, izledim sonunda gördüm ki; kendi söyleyeceği lafı yada işi bir başkasına söyletmek yada yaptırmak gibi düşüncenin erbabıdır. Tırıtlardır.

İşte sefahatına düşkün lülüklerin bir başka yanları da etraflarında topladıkları şoparların serbesiyetliklerinden faydalanarak kendilerine mürid ilan eder sadece ve sadece gösteriş için yanlarında bulundurur. Sosyal meskenlerde şatafat için dişiliklerinden faydalanır. Ama kaval kesiktir.

Ya kıskançlıklarına ne dersiniz lülüklerin . Bir defasında yakinen tanıdığım bir lülükle karşılaştım. Yanında dünya güzeli iki cıbır vardı. Sevdiklerinden olsa gerek boynuma sarılıp beni öpünce lülük öyle bir hiddetlendi ki az kaldı cıbırları dövecekti. Hemen 'görüşürüz' ayağı ile yanımdan ayrıldılar. Yani lülük lülüklüğünü orada da belli etti. Çünkü cıbırlar belki bir arayış içindeyse elimden kaçırırım hesabını yapmıştır lülük.

Ben yılandan değil, yalandan korkarım. İşte lülüklerin yalancısı ki çok tehlikelidir; hiç bir zaman yüzü kızarmaz. Yüzüne baka baka yalan konuşur. İnkarı kişilik sayar. Hıyar oğlu hıyar gibidirler.

Lülüklerin zavallıları çırpınış içindedirdedirler. Çalışmadan para kazanmak yada yalışıyormuş gibi görünüp zavallılığını saklayarak kraldan fazla kral gibi görünmek ispiyonculuk yapmak yalan, dolan, iftira, terika,şer, şerefsizlik, fesatçılık karşılığında sadaka karşılığı para alarak sefil bir hayat sürdüren büzükten lülük değil, fikirden lülük olduğu açıkca ortadadır. Bunları da iş ortamları yada değişik camialar zavallı ilan ederek lülüğe farkettirmeden içlerinde barıdırırlar. Bu da o lülüğü içinde barındıran toplum için başka bir dünya halidir. Halden anlayanlar için.

Eğer farkındaysanız geçmişin hatıralarından, yaşanmışlığın gerçek kesitlerinden bahsediyorum ama günümüz koşullarından kaynaklanan lülük olma durumları yadırganmayacak kadar gerçektir. Bu gerçeği bazıları görmezlikten gelebilir. Çünkü lülüklerin onlar için bir yatırım alanı olduğunu da unutmamak lazım.

Bir daha ki sayıda ünvansız bir serserinin kadınlar üzerindeki analizini kıkırdıyarak okuyacaksınız.s

MUHABBET YOLU

Biz muhabbet insanıyız yolumuz muhabbet yolu...
Hakkın hak dostlarını seçme yoludur muhabbet yolu...
Düşmanlığı dostluğa çeviren yoldur muhabbet yolu...
Doğru ile yanlışı ayırır muhabbet yolu...
Delaleti hidayete çevirir muhabbet yolu...
Sevgiden geçer muhabbet yolu...
Kin ile nefreti ortadan kaldırır muhabbet yolu...
Uzağı yakına getirir muhabbet yolu...
Aşkı sevmeyi serinde saklar muhabbet yolu...
Bülbülü güle aşık ettirdi muhabbet yolu...
Dertlere devadır muhabbet yolu...
Erenlerin yoludur muhabbet yolu...
Fuzuli'nin Ferhad'ın yoludur muhabbet yolu...
Yunus'un Mevlana'nın yoludur muhabbet yolu...
Kerem'in Emrah'ın Karacaoğlan'ın yoludur muhabbet yolu...
Aslı'nın, Selvi'nin, Şirin'in yoludur muhabbet yolu...
Yücelerin yücesidir muhabbet yolu...

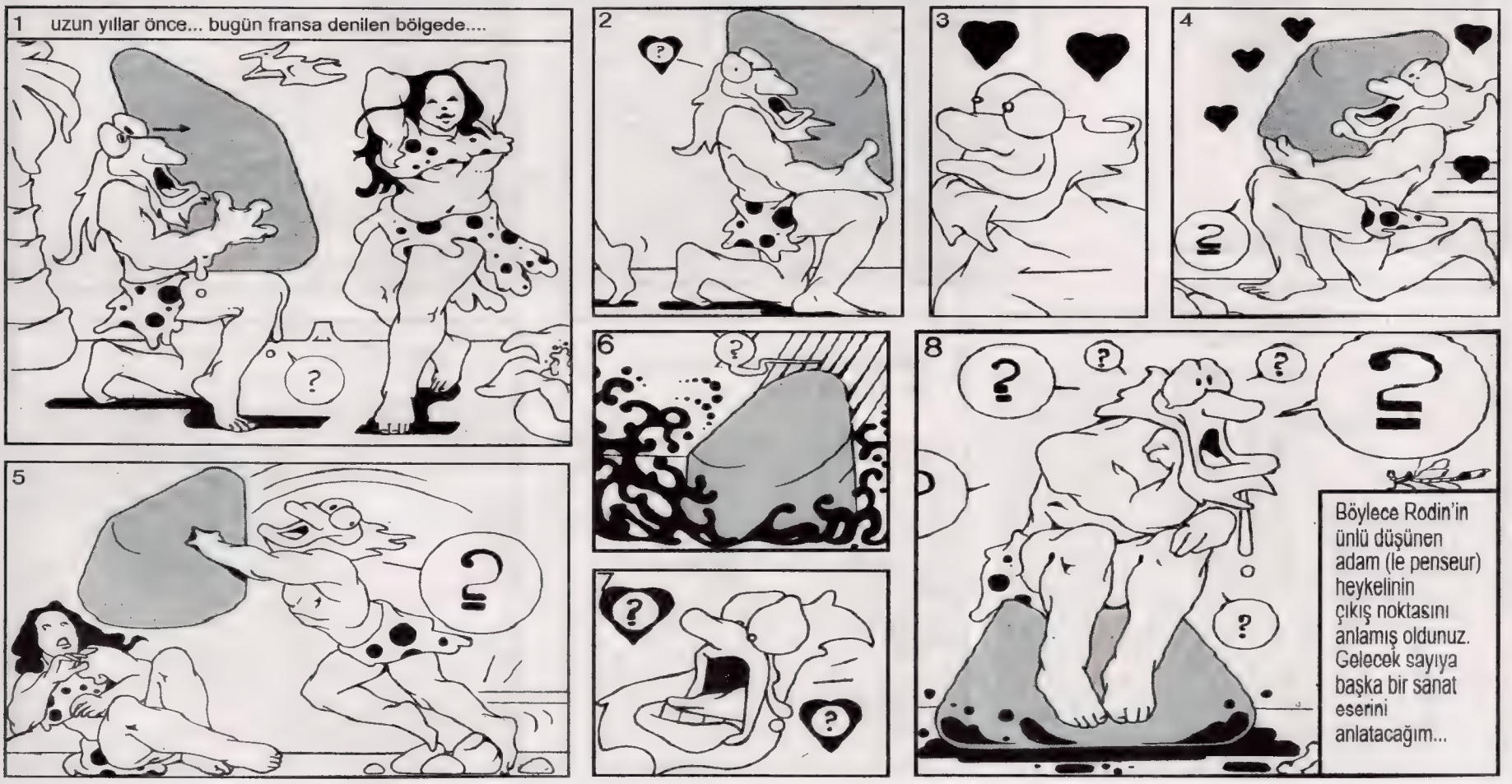

Şeref lise 2'de kaldığı için iki yıl üst üste tastikname almıştı...

ama korkusundan bunu evdekilere söyleyemedi ve onlara "geçtim" dedi...

afferim oğlum...

okullar açılınca da sabah okula gider gibi çıkıp kahveye gitti...

bu iş okullar kapanıncaya kadar böyle devam etti

her sabah takım elbiseyle, elinde çantasıyla kahveye gelip öğle vakti de okuldan döner gibi eve gidiyordu...

bu bir öğretim yılının sonunda Şeref çok iyi bir bilardo ve maça kızı oyuncusu oldu... sonra da askere gitti...

Erkan da herkes gibi ailesinden gizli gelirdi kahveye...

ama onun yakalanma riski diğerlerinden daha fazlaydı...

çünkü babası da prafa oynamak için bizim takıldığımız kahveye gelirdi...

o yüzden erkan hep kahvenin en arkasında yüzü de kapıya dönük olarak otururdu

gelebilecek tehlikeyi ilk olarak görebilmek için...

yine birgün erkan, ben ve volkan 3-5-8 oynarken...

Anlatan: T.Yüksel
Çizen: Cem Şeker

erol birden elindeki kağıtları atıp masanın altına girdi...

masanın üstündeki çuhayı da kendini perdeleyecek şekilde aşağıya çekti...

babası gelmişti... arkadaşlarıyla selamlaştı ve yanımızdaki masaya oturup bir çay söyledi...

durumu fark eden diğer çocuklarda gelip bizim masa ile erkan'ın babasının oturduğu masanın arasına oturdular. Erkan'ı iyice perdeledik...

daha sonra babasının arkadaşları geldi ve prafa oynamaya başladılar...

saatler ilerleri...oyun uzadıkça uzadı... Biz de arasıra masanın altına çay ve sigara uzatıyorduk...

erkan o gün o masanın altında tam beşbuçuk saat kaldı...

başka bir gün kahvede otururken...

24 sayıyla sende kaldı oğlum...

içeriye okula yeni gelen beden hocası Levent bey girdi...

herkes şaşırmış ve tedirgin olmuştu...

bizim oturduğumuz masaya geldi... selamlaştık...

nasılsınız çocuklar...

biraz sonra tedirginlik kayboldu, muhabbet başladı.. çaylar söylendi...

süleyman abi beş çay...

ikinci çaylar söylenirken Levent bey sordu...

içinizde maça kızı bilen var mı ?..

VAR!..
VAR!..
VAR!..
VAR!..
VAR HOCAM..
HOCAM..

hemen kare kuruldu
52 destesi istendi...

SÜLEYMAN ABİİİİ BİELLİİKİİİ...

Volkan kağıtları dağıtırken...

hocam biz partisine oynarız

tabii hocam açık partisine

evet hocam

Levent bey gülümsedi...

çocuklar siz daha öğrencisiniz... size hesap ödetmek istemezdim, ama madem racon böyleymiş benden günah gitti...

dedi ve ekledi...

kimde bırakayım partiyi ha..ha..ha...

oyun başladı... oyunun başlamasıyla birlikte Süleyman abi de masadakilere ve masanın çevresinde toplanan 15-16 kişiye çay, kahve, meyve suyu, gazoz, kola ve tost servisine başladı...

başka birşey isteyen var mı?

kolaları unutmuyon di mi abi...

herkes durmaksızın yiyip içiyordu...

süleyman abi sürekli olarak bizim masa ile çay ocağı arasında gidip geliyordu...

evet başka bişey isteyen?..

kola..

çay..

bi sandeviç bi büyük çay..

orta kahve..

bi çift kaşarlı bi gazoz..

duble meyvasuyu vişneyle şeftali karışık olsun..

sonra oyun bitti

Levent bey 20 kişinin hesabını ödedi...

ÇAY: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXX
M.SUYU:XXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXX
KOLA: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXX
TOST: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
KAHVE:XXXXXXXXXXX

ve bir daha da kahveye gelmedi....

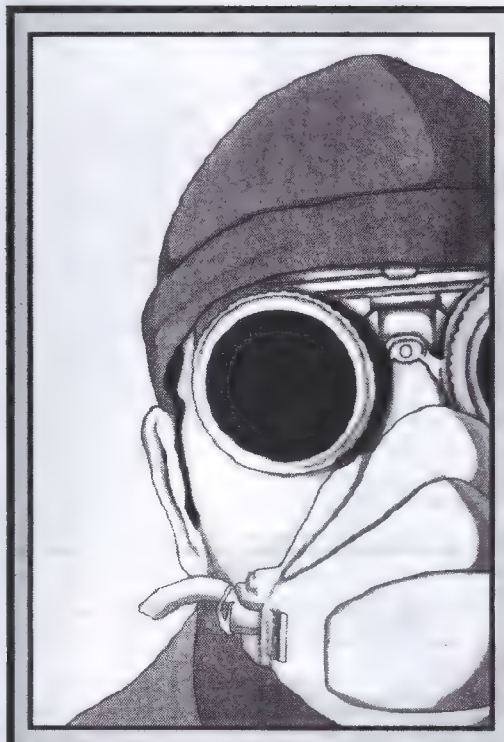

10
yürüdüm...sıralı pencerelerin çok azından ışık süzülüyordu... soğuk bir rüzgar esti sessizce... paltomun yakalarını kaldırdım... perdesi kapanmamış, ışıkları yanmayan bir evin duvarında TV' den çıkan renkler oynaşıyordu... baktım... kimseyi göremedim... ses duymadım... ekranda bir kadın vardı... beni izliyor gibiydi bakışları...

11
devam ettim yoluma... sokağın caddeye açılan ağzına çıktım... burada da kimse yoktu... serbest bıraktım adımlarımı... yolun aşağısına indirdiler beni, köşedeki taksi durağının yanına... kulübenin penceresinden içeriye baktım... kimse yoktu... küçük bir TV açıktı... ama ses duyulmuyordu... ekranda yine o kadın vardı ve yine bana bakıyordu... bir an insanların kaybolduklarını ve onların yerini TV' lerin aldığını düşündüm...

12
yağmur tekrar başladı... otobüs durağına sığındım... inceden inen yağmur hızlandı, cılız damlalar irileşti, hızla yere vurmaya başladı... su birikintileri tekrar oluştu, büyüdü ve diğerleri ile birleşti... yağmurun uğultusu indi sessizliğin üstüne ve rüzgar tuhaf şekiller çizdiriyordu yağmura... oturdum... karşıda; hafifçe ısık süzülen pencereye baktım ve bir an görür gibi oldum; buğulu camın ardından dolaşan ince belli gölgeleri...

13
yere indi bakışlarım... sular akıyordu ayaklarımın altından... birden bir ses duyar gibi oldum... bir insan çığlığı yada bir keman sesi... yoksa gölgelerin ilahisi miydi yeniden başlayan? yeniden izlemeye başaldım karanlığın altında dans eden yağmuru... belki de bir savaş oldube uykuda iken; bütün insanlar öldü ve ben burada asla gelmeyecek bir otobüsü bekliyordum... karşı büfenin neonları bir yanıp bir sönüyor.. ve yine zayıf nameleri geliyor müziğin... hafif hıçkırıklara karışarak...

14
yağmur yağıyor... delicesine... damlalar uğuldayarak iniyor yere... çatılara, insanlara, sokaklara... güvercinler, kumrular ve kuzgun yavruları sinmişler çatı aralarına... bekliyorlar... rüzgar bütün sesleri silip onların yerine cama vuran yağmurun sesini getirdi... damlaların çok kısa süren desenlerini izliyorum, çarptıkları camın ardından... buğulanmaya başladı cam, alttan başalayarak... sokakta kimse yok... buğu ortalara kadar yükseldi... bir yüz çizdim üstüne... ağzını ve burnunu yaptım... sol gözünü yapmak için parmağımı uzattım, bastırdım buğunun üstüne... çekince parmağımı, bir su damlacığı oluştu ve gittiği yolun izini bırakarak aşağılara doğru süzüldü... diğer gözde de aynı şey oldu... başımı kaldırdığımda buğu tamamen istila etmişti camı... izlemeye devam ettim dışarısını... ağlayan adamın gözlerinden...

15
yürüyorum... yağmur yeni dinmişti... sisten hiç bir şey görünmüyordu... sokak lambalarının belli belirsiz sarı aydınlıklarından başka... çok güzel bir koku geldi burnuma ve hafifçe çarpıştım birisi ile...
-ah..
-pardon göermedim sizi...

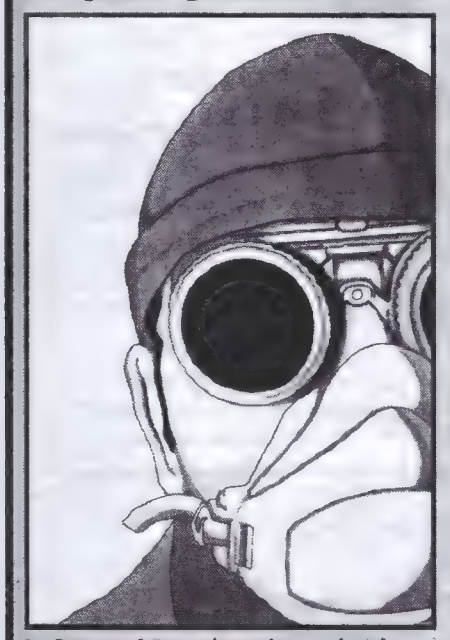

-rica ederim asıl ben göremedim sizi....
-.....
yüzü bir an göründü ve kayboldu sisin içinde... uzun sarı saçları vardı ve ince parmaklarını gördüm saçalrını geriye atarken... sonra uzaklaşan ayak sesleri... otobüs durağına gittim... bank' a oturdum... yağmur yeniden başladı... s,is iyice ağırlaştı... köşedeki büfenin mavi neonları bir yanıp bir sönüyordu... birden... tekrar duyar gşibi oldum o kokuyu yanıbaşımda... döndüm kimse yoktu...

16
dışarıya bakıyordum pencereden... bütün binalar yok olmuş... sadece sokak lambaları ve onun ışıkları var... deniz gelmiş, kızgın dalgalarıyla bulunduğum binanındışını dövüyor... suda yansıyorışıklar, bir uzayıp bir kısalarak... sonra bir sis kapladı heryeri. hiç acele etmeden lambaların ışıkları flulaştı ve yağmur başladı... binanın temelini aldı dalgalar... çöktü hiç ses çıkarmadan karanlık suların içine... uyandım... pencereye gittim... dışarıya baktım... bir sigara yaktım; ama içmedim... kulağıma musluktan damalyan sesi geliyor... tek düze...

17
gök yüzünde tek bir bulut yok... dolunayın ışığı çok güçlü... her tarafı mat bir sarılığa boyamış... köşedeki tekel bayisi hala açık... içeriye gittim... TV açıktı... adam bira içip siyahbeyaz bir film izliyordu.. bir sigara alıp çıktım... cadde bomboştu... ilk sokaktan saptım... köpeklerşn havlamaları duyuldu... kediler çöpleri karıştırıyordu; biraz ilerdeki kağıt toplayıcısıyla birlikte... yanından geçerken...
-iyi geceler birade... sigaran varmı?
paketi açtım... uzattım... içinden bir tane aldı...
-eyvallah birade...
-...
yürüdüm...

18
kapı çaldı... ışığı yaktım... kapıyı açtım... karşı komşuydu... fazla sigaram olup olmadığını sordu... verdim... çay içiyorlarmış... beni de çağırdı... gittim... çay içip spor programı izledik, sonra bir tartışma programını da... geri döndüm ısıgı kapattıp tekrar eski yerime oturdum...

T. Yüksel

KAÇMAK

BURASI KAÇMAK: GERÇEKLE DÜŞ ARASI BİR DÜNYA. BURAYA GELDİĞİNİZ ZAMANLARI HATIRLAMAZSINIZ. GERÇEZE DÖNDÜĞÜNÜZDE YADA RÜYALARA DALDIĞINIZDA KAÇMAK'IN RUHLARINIZDA BIRAKTIĞI İZLER BEYİNLERİNİZDEN SİLİNİR...

...KAÇMAK'A, KENDİ İÇİNİZDE YAPTIĞINIZ DİPSİZ YOLCULUKLARLA ULAŞIRSINIZ. BURADA ZAMAN, MEKAN VE HAREKET KAVRAMLARI TAM BİR KARMAŞADIR. BU YÖNÜYLE KAÇMAK DÜŞLER DÜNYASINA BENZER. FAKAT "ASIL" OLAN YER BURASIDIR...

...ALICE'İN HARİKALAR DİYARI, PETER PAN'IN NEVERLAND'İ, YADA ODİN'İN AESGARD'I GİBİ BENZER BİR SÜRÜ İŞİMLERLE "KAÇMAK" KARŞINIZA ÇIKAR...

...KAÇMAK'LA BAŞBAŞA KALDIĞINIZ ZAMANLARI DAHA İYİ ANLAYABİLMENİZ İÇİN SİZE BASİT BİR ÖRNEK VERECEĞİM.

GERÇEK OLAN DÜNYADA YAŞARKEN...

...PARA KAZANMAK İÇİN BİR ŞİRKETTE İŞE BAŞLAMIŞTIM. DEKOR MAKETLERİ YAPIYORDUM. AKŞAM 7:00 GİBİ BİR DOSTUMLA BULUŞACAKTIM. SAAT HENÜZ 3:00 VE ZAMAN GEÇMİYOR-

3:15 OFF!! 3:17 GEÇMİYORR..... 3:22, GEÇ BEÇ. GEEEÇ!!!

AAA! SAAT 7:30 OLMUŞ YARIM SAAT ÖNCE ÇIKMALIY DIM...

...İŞTE BÖYLE, 3:22 İLE 7:30 ARASINDA MAKETİ BİTİRMİŞTİM İKİ TELEFON GÖRÜŞMESİ YAPMIŞIM. AMA HİÇBİRİNİ HATIRLAMIYORUM...

...ÖYLE BİR MODA GİRMİŞİMKİ RUHUM KAÇMIŞ, BİTMİŞ. BAŞKA BOYUTLARDA GEZİNMİŞ. O SIRADA NELER DÜŞÜNDÜĞÜMÜ

...İŞTE ORASI BURASIYD YANİ, "KAÇMAK" BURAYA YAPTIĞIM BİR SEYAHATİ SİZE ANLATMAK İSTİYORUM. TEK HATIRLAYABİLDİĞİM

...BURASI BİR KASABAYDI. ORTASINDAN NEHİR GEÇEN BİR KASABA. BEN KAÇMAK'I İKİYE BÖLEN NEHİRİN ÜZERİNDEKİ ESKİ BİR TEKNEDE YAŞAYAN BİR DELİYİM. KASABANIN DELİSİ...

ŞEREF EROL

...BU SIRADAN BİR NEHİR DEĞİLDİ: KAÇMAK'I HEM SUNDUĞU NİMETLERLE HEMDE KÜLTÜRÜYLE BESLİYORDU TIPKI KUTSAL BİR NEHİR GİBİ. RAHİPLER YAPTIKLARI DİNİ TÖRENLERLE NEHİRE OLAN ŞÜKRANLARINI DİLE GETİRİYORLARDI...

...TEKNEMİN İÇİ, BİTKİ ÇAYLARI SATTIĞIM BİR ÇAYHANE. NEHİR SUYU İLE YAPTIĞIM ÇAYLARI SATARAK PARA KAZANIYORUM. BEN: NEHİR, TEKNEM VE ÇAY SATTIĞIM İNSANLARLA MUTLU BİR DELİKİM...

...FAKAT BİR SABAH UYANDIĞIMDA BÖRDÜKLERİM BENİ DEHŞETE DÜŞÜRMÜŞTÜ. NEHİR YOKOLMUŞTU. BALIKLAR HAVADA YÜZÜYOR, TEKNEM BATMIYORDU AMA; NEHİR BİTMİŞTİ...

...İLK ŞAŞKINLIK VE PANİK ANI GEÇTİĞİNDE GERÇEKLERİ GÖRDÜM. NEHİR BİTMİŞTİ AMA BİZ ONUN ÖĞRETTİKLERİ OLMUŞTUK... ÖĞRETTİKLERİ BURDAN!

...ÖNEMLİ OLAN NEHİR DEĞİL ÖĞRETİSİYDİ. TEKNEM YERÇEKİMİNE KARŞI KOYMAYI ÖĞRENMİŞSE ÇAYHANEM LEZZETLİ ÇAYLARI YAPMAYI ÖĞRENMİŞTİR. BU DÜŞÜNCE İLE...

...BİR KOVA HAVA ALDIM. ÇAY DEMLEDİM. SERVİS YAPTIM. HER ZAMANKİ KADAR NEFİSTİ...

BENİM ANLAM YÜKLEYİPTE SAHİPLENDİKLERİMLE İLGİLİ BİR DERDİM VAR. SORULMUNUN NE OLDUĞUNU TAM ANLAMIYLA BİLEMİYORUM AMA, TANRIYA DANIŞMAM GEREKTİĞİNİ DÜŞÜNDÜM...

...SONSUZLUĞUN İÇİNDEN ONU ALMAK VE KARŞISINA GEÇMEK İRADEM DIŞI BİR OLAY. HEPLİK VE HİÇLİK'İN TAKENDİSİ OLAN İNANDIĞIM TANRIYI BEYNİM O KADAR SOYUTLADIKİ SONUÇ BİR ÇÖZÜME ONUNLA BULAŞMAK BENİM İÇİN ÇOK ZOR. ONUN MEKANI HERŞEY VE HİÇBİRŞEY ARTI SONSUZ VE EKSİ SONSUZUN BİRLEŞTİĞİ YER...

FAKAT ZEUS BANA YARDIM EDEBİLİR! ELBETTE YA O İNSANLARIN YARATTIĞI BİR TANRI VE İNSANLARIN DERTLERİNE SAHİP. O BENİ ANLAR. ONU KARŞIMA ALABİLİRİM...

ONUN JÜPİTERDE YAŞADIĞINI BİLİYORUM. İŞTE JÜPİTER ORDA. TEKNEM NASIL OLSA YERÇEKİMİNE KARŞI KOYABİLİYOR... ORAYA UÇARAK GİDEBİLİRİM...

BU DÜŞÜNCEYLE KÜREKLERE ASILDIM. HIZLANDIM HIZLANDIM. FAKAT YÜKSELEMEDİM. "KAÇMAK" SOKAKLARINDA HIZLA İLERLEDİM. LAKİN HEP YERE PARALEL GİTTİM. EVET HAVADAYDIM AMA SADECE BİLİ MESAFEDEKİ BİR YÜKSEKLİĞE SAHİPTİM. KAÇMAKTA ÇOK FARKLI MANTIK KURALLARI İŞLER. İŞLERİ YÜRÜTEBİLMEK İÇİN BURANN...

...HALKI GİBİ DÜŞÜNMELİYİM. GERÇEK DÜNYANIN DEĞİL, KAÇMAK IN MANTIĞIYLA BAŞARIRIM...

...DERKEN AKLIMA BİR FİKİR GELDİ. TEKNEMİN ARKASINA TAŞLAR YIĞDIM. TEKNENİN KIÇI AĞIRLAŞINCA BURNU HAVAYA KALKTI. YÖNÜ JÜPİTERE DOĞRUYDU. KÜREKLERE ASILDIM. DAHA YAVAŞTI AMA YÜKSELİYORDU. AĞIR, AĞIR İSTİKRARLI BİR ŞEKİLDE İNSANLARIN YARATTIĞI TANRININ, ZEUSUN MEKANINA DOĞRU YÜKSELİYORDU...

...JÜPİTERE VARDIM BURASI BİR ODANIN HAVALANDIRMA BORULUĞUYDU. BOŞ ODADA ZEUS YANSIMASI İLE SATRANÇ OYNUYORDU. NEGATİF, POZİTİF GÜÇLERİN DENGESİNİ SAĞLIYORLARDI...

...BİRDEN KORKMAYA BAŞLADIM. BU CÜRETKÂR ZİYARETİME SİNİRLENİP BENİ CEZALANDIRMALARINDAN KORKUYORDUM. CEHENNEM YADA ZEBANİLER DEĞİLDİ BENİ KORKUTAN...

SÜREKLİ İBADET ETMEMİ İSTEYECEKLERİNDEN KORKUYORDUM. BELLİ PERİYOTLARLA NAMAZ KILMA, ORUÇ TUTMA, YADA KİLİSEYE GİT, AĞLAMA DUVARINDA...

AĞLA, VEYA MEDİTASYON YAP. SÜREKLİ ZİKİR ET. BELLİ PERİYOTLARLA YEMEK YE, UYU, ÇALIŞ, SEVİŞ, NEFES AL, NEFES VER, NEFES AL, NEFES VER. TANRIM! BU ÇOK KORKUNÇ...

...BİZ VAROLDUĞUMUZ HERAN ZİKRETMEK ZORUNDA OLAN. SÜREKLİ İBADETE MAHKUM LANETLİ RUHLARIZ. NE KADAR ÇOK ZİNCİRLERİMİZ VAR?...

TABİ YA! ADEMİN YASAK MEYVAYI YEMESİNDEN BERİDİR LANETLİYİZ. ÖLENE KADAR NEFES AL, NEFES VER...

...BEN BU KORKULARIMLA VE KORKULARIMIN GETİRDİĞİ FARKEDİŞLERİMLE UĞRAŞIRKEN; ZEUS YANSIMASINA ATI İLE "ŞAH" ÇEKTİ YANSIMASIDA AYNI HAMLEYİ ZEUS'A YAPTI. BÖYLECE EVRENSEL DENGE SİYAHLA BEYAZ ARASINDA YİNE KORUNDU...

...ZEUS, OYUN SIRASINDA BİR ARA DİJİTAL SAATİNE BAKTI VE HAVAYI KARARTMAK İÇİN GEÇ KALDIĞINI SÖYLEDİ. YANSIMASI OYUNA DEVAM ETMEK İSTEDİ; BİRAZ GECİKMENİN ZARARI OLMAYACAĞINI SÖYLEDİ. BUNUN ÜZERİNE, ZEUS:...

... NE ZAMAN GÖREVİNİ UNUTSA İNSANLARIN BİR MUCİZE OLDUĞUNU SANDIĞINI VE BU YANLIŞ ANLAŞILMAYI DÜZELTENE KADAR ANASININ AĞLADIĞINI SÖYLEDİ; HAVAYI KARARTMAK ÜZERE ODADAN AYRILDI..

...ÇOK ŞAŞIRMIŞTIM. DEMEK Bİ2 İNSANLARIN MUCİZE SANDIĞI OLAYLAR, TANRININ GÖREVİNİ İHMAL ETMESİYMİŞ...

...İSTELİK BU TANRI NEDEN DİJİTAL SAAT KULLANIYOR? ZAMANIN VE MEKANIN EFENDİSİ NEDEN İNSAN İCADI BİR SAATE İHTİYAÇ HİSSEDİYOR?...

...AMA, ZATEN ZEUS İNSANLARIN YARATTIĞI BİR TANRI. VE İNSAN İCADI BİR CİHAZINEDEN KULLANMASIN?, TAŞLARI TEKNEMİN BURNUNA BAĞLADIM...

...AŞAĞIYA MAVİ GEZEGENE DOĞRU YOL ALDIM...

...KAÇMAK'A VARDIĞIMDA İSE, KURU NEHİR GERÇEĞİ İLE KARŞILAŞTIM. KORKUNÇTU! BABAMIN HAYALETİ BANA GÖRÜNDÜ. EĞER BİRİNİ SEVİYORSAM ONUN İÇİN ÖLÜMÜ GÖZE ALABİLİRMİŞİM... KENDİMDEN ÖNCE ONU DÜŞÜNECEĞİMDEN YAPABİLECEĞİM EN BÜYÜK FEDAKARLIĞI YAPMIŞIM; ONUN İÇİN ÖLDÜRMEYİ GÖZE ALABİLİYORSAM BU FEDAKARLIK DIŞI, BAŞKA BİRŞEY. KENDİMDEN BAŞKA OLANA ZARAR VERMEK OLDUĞUNDAN SEVGİDEN AYRI BİR SAPLANTIYLA YAPILIRMIŞ. BU SAPLANTININDA NE OLDUĞUNU "BABAM" BİLMEZMİŞ. ANCAK BEN BİLİRMİŞİM.

"EVET, BİLİYORUM. BEN SEVMENİN DIŞINDA TANRIÇALAŞTIRIYORUM VE TAPIYORUM. ONUN İÇİN ÇOK KOLAY KURBAN VEREBİLİRİM" SORUNUMU HALA HATIRLAMIYORUM. FAKAT; CEVAP BU...

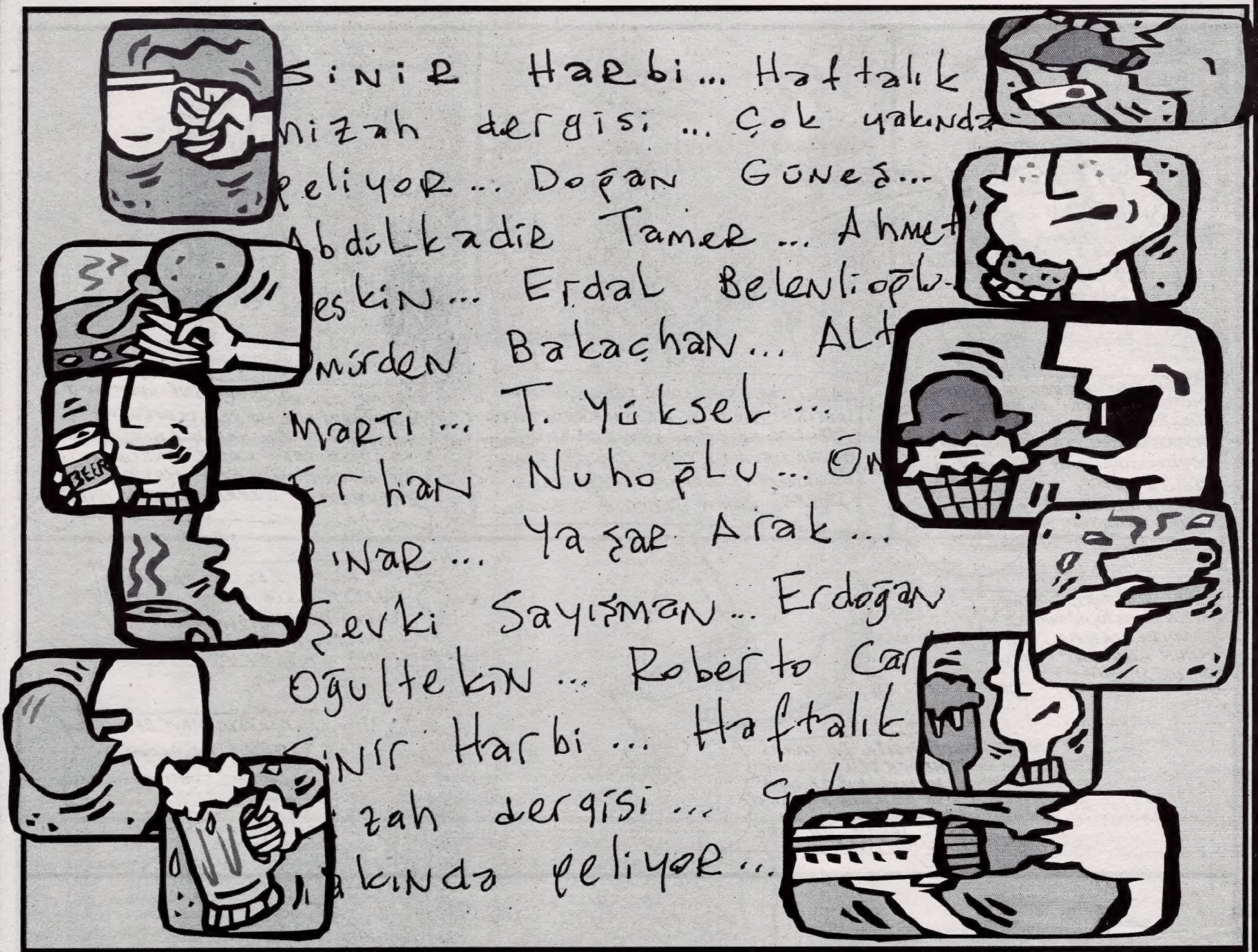

AKSAK KURBAĞA VE BANDIRMA ÇİĞ BÖREK EVİNİN MUHTEŞEM İŞ BİRLİĞİNİ GURURLA SUNARIZ...

AŞAĞIDAKİ KUPONU KESİP BANDIRMA ÇİĞ BÖREK EVİNE GİTTİĞİNİZDE 100.000 TL. DEĞERİNDEKİ BİR ADET KIYMALI VEYA PEYNİRLİ BÖREĞİ BELEŞE YİYEBİLİRSİNİZ... AFİYET OLSUN...ŞEKER BAL OLSUN...

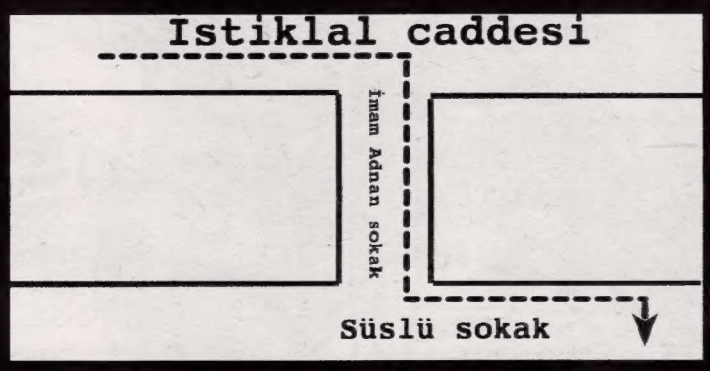

Sakızağacı cad. Süslü sok. No: 36 /Beyoğlu

Not : Bu bilet sadece bir sefer kullanılabilir, lütfen fotokopi ile çoğaltma yoluna başvurmayınız

Tefrika No:4
Nasıl Zengin Olunur
Şöyleki:
Eylül ayı sayısal loto tahminleri
1.hafta: 13 17 18 21 39 40
2. hafta: 1 5 10 21 25 39
3. hafta: 8 11 21 27 29 30 39
4. hafta: 1 21 33 39 43 47
(21 ve 39 rakamları bankodur)
veya
yine Eylül ayı
Milli Piyango
tahminleri
ayın 9'u için 113498
ayın 19'u için 298077
ayın 29'u için 970012
yada
bu ay para getirmesi muhtemel
borsa kağıtları
Raks
Gorbon
Marshall
Migros
oda
olmadı tek geçilecek atlar
Kankardeş
Danışment
Sontay
Wood Pecker

KAMPANYA'YA DESTEK
Aptülika'nın Hıbır'da başlatıp H.B.R. Maymun'da devam ettirdiği, kesintisiz olarak 5 yıl 2,5 aydır süren
KAMPANYA'YA DESTEEEEEK
208+20+12. hafta
AC-DC
MOTORHEAD
BLACK SABBATH
gelsin
HEMEN GELSİN...
ŞİMDİ GELSİN...

FLAŞ...FLAŞ..
FLAŞ
Yayıncılık dünyasındaki tüm zamanların en ŞAHANE transferi geliyor..
Bekleyin...

DERGİ İÇİN YAPILAN ELEŞTİRİLERDEN...
- hocam ne yani bu...
- niye renk kullanmıyorsunuz...
- balonlardaki kurşun kalamleri niye silmiyorsunuz...
- derginin protest tavrı iyi bunu farklı bir dille yapması daha da iyi... tebrikler...
- ooo çok güzel be...helal valla...
- güzel dergi elinize sağlık..
- iyi dergi de batar bu... keşke daha halka inen birşeyler yapsaydınız...komik falan...
- kötü dergi...
- hiç birşey anlamadım...
- iyi..iyi...inşallah satar...
- batar...
- çok uğraştınız mı bunu yapmak için...
- aptülika dışında tanınmış biri yok... zor satar...bir iki tanınmış adam bulsanız...
- amatörce...
- profesyonelce...
- yazıları biraz arttırsanız...
- ne dergisi şimdi bu...
- niye aksak kurbağa...
- isim çok uzun be...
- üst levelden muhalefet yapıyorsunuz... anlaşılmayacağından korkuyorum...
- niye uykusuz...
- iyi...iyi... gittikçe oturuyor dergi...
- çok güzel çok beğendim...
- aptülikanın yazıları güzel...
- püsgül deliler kim...
- cemin çizgisi amma değişmiş...
- şeref'in işi iyi de yani...alışılmış birşey değil...yabancı geliyor yani bana...
- monoloğ sayfası ne acayip öyle...
- kadronuz az değil mi...
....
sizinde eleştirmek istediğiniz konular varsa hiç çekinmeyin eleştirin bizi.... yerden yere vurun bizi...acımayın ezin bizi...(adres künyede)
-

DİYALOG

Oya Aydoğan- Kendimizi o kadar kaptırdık ki daha kim olduğumuzu öğrenemedik... Sahi sen ne iş yaparsın Ferdi ?...
Ferdi Tayfur- Bunun bir önemi var mı? Mühendis olmuşum...doktor olmuşum... avukat olmuşum veya bir memur bir işçi olmuşum ne fark eder ki ?...
Oya Aydoğan- Aaaa... fark eder tabii... ben üniversite bitirdim... bana denk birisini isterim...
Ferdi Tayfur- ....

GERÇEK OLAYLARLA YAŞAMIN SINIRLARI

SAFLIĞIN SINIRI:
Adam bankadan çektiği yüklü bir para ile evine gelir. Parayı eşine vermesi gereklidir. Evde eşini bulamaz ve dışarıya çıkması gerekmektedir. Kapıya bir not yazarak dışarıya çıkar. Notta şunlar yazmaktadır:
ANAHTAR PASPASIN ALTINDA,
PARALAR DA MASANIN ÜSTÜNDE...

DALGINLIĞIN SINIRI:
Adam Göztepedeki evinden havaalanına gitmek için yola çıkar. İkinci köprüden sonra TEM otoyoluna girer ve dalar. Edirne gişelerinde gişe memuruna parayı uzatırken dalgınlığının farkına varır. Uçağa yetişmesi imkansızdır,eve doğru geri döner ve tekrar dalar. İzmit gişelerinde yine gişe memuruna parayı uzatırken dalgınlığının farkına varır ve eve doğru yol alır.

KAYBEDENLER KLÜBÜ...

Biz burada birkaç kişiyiz...Siz orada kaç kişisiniz..
Neyi, Neden kaybettiğinizi yazın toplam kaç kişi olduğumuzu bulalım...
Kaybedenler Klübü faaliyette....

DİĞER YAYINLAR

KYBELE-Aylık şiir dergisi

ulaşabileceğiniz yerler:
Taksim: Mephisto-Pentimento-Şiirci Bulunmaz Kültür Merkezi.
Avcılar: İletişim Kitabevi
Bakırköy: Altamira Kitabevi
Eski ve yeni sayılar Taksim ve Kadıköy'deki Liman'larda

DİNOZOR- Ana Muhalefet dergisi
Her cuma bayilerde.

ŞEBEK- Heavy Metal Fanzin
Her pazar bayilerde

İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : Levent Tokses / Yayın yönetmeni: Turgut Yüksel
Bu sayıyı hazırlayanlar: Aptülika, Bitap, Erdal Belenlioğlu, Püsgül Deliler, Şeref Erol, Erkan Ertürk, Sertaç Işıkman, Murat Oğurlu, Ömer Oral, M. Şeref Özsoy, Yalçın Sevimli, Cem Şeker, T. Yüksel...
Grafik: Sertaç Işıkman / Baskı Hazırlık: Çolakoğlu Reklam 347 83 48 / Baskı : Ilıcak Matbaası 880 40 75
Dağıtım: Bir-yay A.Ş. /Adres: İmam adnan sok. No: 17/50 Beyoğlu /İst.

HAYVANAT BAHÇESİ yayıncılık
Turgut Yüksel

YOKEDİCİ

baltalar elimizdeee...

adam- heyyy...uyan ben geldim...
ağaç - seni bekliyordum...

ağaç- peki ya sonra...herşeyi yok ettikten sonra?..
adam- benim için sonrası yok ki eğer olsaydı baltamı kapıp gelmezdim buraya...

uzun ip belimizdeee...

adam- hazırmısın yok olmaya ?..
ağaç- hazırım... sana karşı koyamam.. kendimi savunamam...sen hareketlisin, ben statiğim...
adam- bunu biliyorum ve bu çok hoşuma gidiyor.

adam- üstelik dediğim gibi senin söylediklerin bana birşey ifade etmiyor ki... bu sana karşı kişisel bir davranış değil... senin yerine burada bin yıllık başka birşey olsa da yine aynı şekilde davranırdım... ben herşeye standart muamele sunarım...yok ederim...

biz gideriz ormana heeyy...

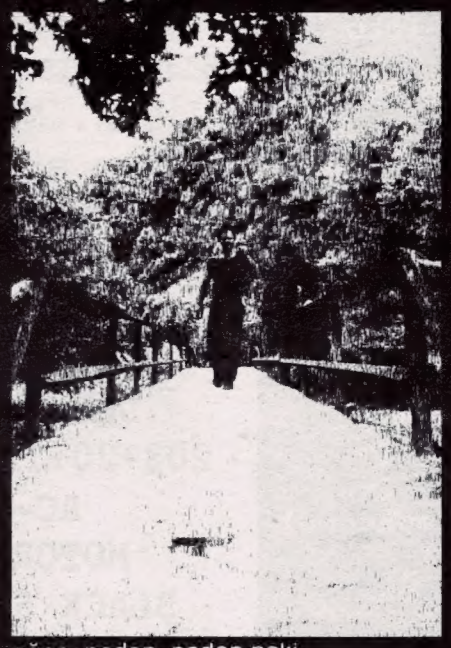

ağaç- neden..neden peki..
adam- nedenini bilmiyorum.. aslında neden olduğu önemlide değil...sadece yoketmek istiyorum...şimdiye kadar gücümün yettiği herşeyi yok ettim.. bundan sonrada bu performansımın artarak devam etmesini diliyorum...

adam- hem ben bu konuda yalnız da değilim... benim türdeşlerim dünyanın her yerinde... ben burada ağaç keserim, diğeri toplu çalışarak orman yakar...bir başkası sanat eserlerini yok eder, kitaplar yakar...diğer bir cinsimiz kendi türünü yokeder...teorisyen olanlarımız bütün bilgi ve becerilerini kitle imha silahları yaratmak için kullanır...

orrmanaaaa...

ağaç- saçma değilmi bu... hiçbir nedeni olmadan yok etmek?..
adam- ben yok etmekten zevk alırım var olan herşey beni rahatsız eder...yoketikçezarar verdikçe var olduğumu, güçlü olduğumu hissederim..çünkü kendimi başka türlü ifade edeme.. o ilkel dürtü o kadar hakimdir benliğime...okumam, öğrenmem bunlara ihtiyaç duymam..tepkimi sözlerimle değil kaslarımla ortaya koymayı tercih ederim...çünkü sözcükleri kullanmak akıl gerektirir ve zordur...ben zorluklardan kaçarım...
neyse... seni de yok etmeliyim ki o ilkel güdüm tatmin olsun...

adam- en sonunda da hepimiz birleşip dünya yı yok ederiz...